

Ljudje se najbolj iskreno zanimajo za tisto, kar se dogaja v njihovi najbližji okolici in kar se dotika njihovega vsakdanjika. In to zanimanje je vzrok, da skoraj vsak Kamničan takoj ko najde v svojem poštnem nabiralniku Kamniškega občana, hitro preleti njegove strani. Kamniški občan je namreč ime dobre firme z dolgo tradicijo. Preživel je že precej novoletnih praznikov in ti, ki so zdaj pred nami, bodo le še en drobec več v njegovi zgodovini. Vendar pa je priložnost več kot primerna za voščila in dobre želje, ki naj bodo namenjene našemu Občanu in ljudem, ki ga ustvarjajo, pa tudi njegovim bralcem.

Prav gotovo je prva dobra želja namenjena časopisni vsebini, saj nas ta ne samo seznanja z dogodki z različnih področij družbenega življenja, ampak tudi sooblikuje mnenja bralcev, bogati naše vedenje, spodbuja k presojanju... Vsi si želimo čimveč informacij, pa tudi problemsko zasnovanih člankov.

Ravno zato ali predvsem zato je prav, da je naš časopis čimbolj pester in mnogostranski, da poleg tekoče in objektivne informativnosti ohranja tudi odprtost, kritičnost in vsebinsko ter žanrsko pestrost. Mnogokrat so kritični zapisi tisti, ki vzbudijo kar nekaj različnih odzivov, pa tudi vprašanje, kje so meje med kritičnostjo in žaljivostjo posameznih člankov, ki se nanašajo na konkretne dogodke. Odgovor se nam ponuja v obliki že tolikokrat izrečene sintagme, da ta dobiva že pridih oguljenosti – v mislih imam seveda novinarsko profesionalnost in etiko. Daleč od fraz in toliko bliže resnici pa je dejstvo, vsaj tako mislim, da je žaljivo tisto, kar posega v človeško dostojanstvo in njegovo osebno integriteto. Kritičnost pa naj bo vedno dobrodošla, če je argumentirana, resno in problemsko zaščitena. Kritična je lahko obravnava javnega delovanja, nepravilnosti, različnih interesov, žaljiva pa je obravnava osebnosti in njihovih značilnosti. O demokraciji ne moremo samo govoriti. Predvsem jo živimo in to tako, da s strpnostjo in razumevanjem dopuščamo različnost, bodisi kot pisci bodisi kot bralci. Mnogokrat je konkretna kritika tudi vzvod, ki vodi k ustvarjalnosti in razčiščevanju posameznih interesov ter mnenj. Res je, da se javnost zlasti v posebnih rubrikah na dogajanja zelo različno odziva, vendar je tudi to utrip družbenega življenja.

Naslednja dobra želja pa se sklada tudi z mojo oceno, da je naš Občan ostal na nivoju civilne družbe, da je torej to res časopis vseh občanov ne pa posameznih strank ali ene od strank. To je posebej opazno v primerjavi z drugimi lokalnimi časopisi, ki so morda vsebinsko pestrejši, vendar pa jim lahko poodčitamo, da se vanje pregloboko zarisuje vpliv lokalne vladajoče politike. S politiko ne gre navezovati globljih prijateljskih vezi, saj se politika menja, prijateljstvo pa ostaja za dolga leta. Povrh vsega se lokalno dogajanje ali lokalni interesi mnogokrat ne prekrivajo z visoko politiko in

časopisa in nastavljajo ogledalo dogodkom in ljudem, ki jih krojijo.

Vsem dopisnikom se ob iztekaajočem se letu lahko zahvalimo, da si ob svojem rednem delu najdejo čas tudi za pisanje člankov. Ni lahko napisati članek, ki je vsebinsko tehten, premišljen, objektivni, hkrati pa tudi besedilno, stilno in jezikovno vsteden. Poleg vsega pa se pisec s svojim pisanjem izpostavi strogi presoji javnosti. Uredniku Maticu želim veliko sreče, gospe Veri pa mnogo potrpljenja in energije, ki jo pokuri za Občana. Pomena takih tihih motorčkov se zavemo šele takrat,

BOŽIČNO IN NOVOLETNO VOŠČILO

idejami. Zato naj še naprej naš časopis ohranja usmerjenost k lokalnim problemom.

Ena od novoletnih želja je torej ta, da Občan še naprej utira takšno pot. Naj nam še naprej nudi zanimivo branje, preko katerega bomo v stiku s Kamnikom in okolico, z našimi ljudmi in njihovim življenjem, z vsemi aktualnostmi, problemi, kulturo...

Posebno voščilo naj bo namenjeno uredniškemu odboru in dopisnikom. Naj ti še naprej s prizadevnostjo vihtijo svoja novinarska peresa, oblikujejo podobo

ko se kaj zatakne. Spomnimo se tudi drugih sotrudnikov, ki imajo kar precej opravka z našim časopisom: izdajatelja, lektorice, tehničnega urednika.

Ob koncu tega skromnega zapisa želim tudi bralcem, da v veselju preživite božične in novoletne praznike. Podoživimo tiho družinsko in prijateljsko srečo, se odprimo na vse strani neba, spravljene s seboj in s tistimi, ki drugače delajo in mislijo kot mi. V prihajajoče leto zakorajmo z optimizmom in dobrimi mislimi.

BREDA PODBREŽNIK VUKMIR
predsednica časopisnega sveta

VOLITVE V KAMNIKU

V nedeljo, 6. decembra, smo volivci Kamnika dajali glasove kandidatom za predsednika Republike, strankam oz. njihovim kandidatom za državni zbor in kandidatom za državni svet Republike Slovenije.

Po zaslugi dobrega dela volilnih odborov je okrajna volilna komisija 10 Kamnik med prvimi v Sloveniji imela na voljo končne izide za vse tri glasovnice.

Udeležba na volitvah je bila, ne da bi pričakovali, visoka, saj se je od 21.104 volivcev, vpisanih v volilne imenike, volitev udeležilo 90,04% oziroma 19.001 volivcev.

Tako se je na volišču 10/09 Nevlje udeležilo volitev 96,15% volivcev, najslabšo 82,97% udeležbo pa je imelo volišče 10/28 Kamnik-Center.

Kandidati za predsednika Republike Slovenije so dobili v naši občini naslednje število glasov:

Oddanih glasov:	18.976	– neveljavnih	462,	veljavnih	18.514
kandidat	št. glasov	% glasov			
1. Milan KUČAN	10249	55,36			
2. Ivan BIZJAK	4978	26,89			
3. Jelko KACIN	1474	7,96			
4. Darja LAVTIŽAR BEBLER	455	2,46			
5. Stanislav BUSER	417	2,25			
6. Alenka ŽAGAR SLANA	404	2,18			
7. France TOMŠIČ	295	1,59			
8. Ljubo SIRC	242	1,31			

Nadaljevanje na strani 2

Ob 26. decembru, dnevu državnosti,

čestitam vsem občanom,

hkrati pa želim prijetne božične praznike in srečno novo leto 1993.

Predsednik MAKS LAVRINC
v imenu predsedstva in Skupščine občine Kamnik

Naslednja številka Kamniškega občana bo izšla 14. januarja 1993. Prispevke sprejemamo do 6. januarja; oglase, zahvale, obvestila ipd. pa do 8. januarja. (od 18. do 24. decembra bo uredništvo zaprto).

Knjigarna in papirnica,
Ljubljanska 21/a, DUPLICA

(v trgovski hiši »HIP«)

Tel. 812-332

VELIKA IZBIRA IGRAČ

– sestavljenke
– lego kocke
– družabne igre in druge zanimive igrače.

Možnost plačila na dva čeka.

Na izbiro različni koledarji, rokovniki, pisala... za obdaritev poslovnih partnerjev.

Aranžiranje daril.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VAM ŽELIMO!

ZVEZA ČASTNIKOV TUHINJ VAS VABI, DA SE UDELEŽITE TRADICIONALNEGA SREČANJA PRI SPOMENIKU NA KOSTAVŠKI PLANINI
V NEDELJO, 20. 12. 1992, ob 10. uri
LETOS BO SVEČANOST ORGANIZIRANA OB 50-LETNICI SPOMINA NA PADLE ŽRTVE.

Vsi vlijudno vabljeni!

V imenu Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik in osebno imenu želim vsem občanom

vesele božične praznike

ter obilje notranjega miru, sreče, zdravja in uspehov v prihajajočem letu 1993

PREDSEDNIK IS
MIHAEL NOVAK

Iskrena hvala vsem, ki ste namenili svoj glas LDS in tako podprli mojo izvolitev.

Hvala!

MAKS LAVRINC

Nadaljevanje s prve strani

Maks Lavrinc v državnem zboru, Aleš Ocepek v državnem svetu

Maks Lavrinc

Aleš Ocepek

Za državni zbor so volivci dali največ glasov LDS – Liberalno demokrati stranki oz. njenemu kandidatu **Maksu LAVRINC**U, ki je s 24,32% kot drugi na listi kandidatov LDS v volilni enoti že neposredno iz volilne enote 1 – KRANJ (gorenjske občine ter Idrija in Kamnik) izvoljen v državni zbor.

Volilni izid za državni zbor v občini Kamnik je naslednji:
Oddanih glasov 18.967; neveljavnih 1.094, veljavnih 17.873.

ime liste – ime in priimek	št. glasov	% glasov
1. LDS – LIBERALNO DEMOKRATSKA STRANKA MAKSIMILIJAN LAVRINC	4347	24,32
2. SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – SKD PAVEL OCEPEK	3009	16,84
3. SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA – SNS BRANE ERŽEN	2759	15,44
4. SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA SLS DUŠAN JESENİK	1614	9,03
5. ZDRUŽENA LISTA: DELAVSKA STRANKA, DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV, SOCIALDEMOKRATSKA UNIJA, SDP SLOVENIJE DR. BRANKO BOŽIČ	1526	8,54
6. DEMOKRATI – DEMOKRATSKA STRANKA JANEZ ANDREJAŠIČ	880	4,92
7. ZELENI SLOVENIJE BRANKO NOVAK	662	3,70
8. SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – SDSS IGOR POBREŽNIK	640	3,58
9. NARODNI DEMOKRATI IN SLOVENSKA GOSPODARSKA STRANKA FRANC SITAR	552	3,09
10. LIBERALNA STRANKA LS TATJANA ČEBULJ	269	1,51
11. LIBERALNO DEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – LDSS JANEZ AVBELJ	234	1,31
12. ZDRUŽENJE »SVOBODA, MIR IN EKOLOŠKI RAZVOJ« SLOVENIJE JANEZ NOVAK	233	1,30
13. STRANKA NEODVISNIH ALOJZ OMEJC	229	1,28

14. SOCIALISTIČNA STRANKA SLOVENIJE – SSS JANKO BLAGIČ	208	1,16
15. SOPS – SLOVENSKA OBRTNO PODJETNIŠKA STRANKA VINKO GOBEC	196	1,10
16. KRŠČANSKI SOCIALISTI – DS NAPREJ – SVOBODNA STRANKA ESTER ŽNIDARŠIČ	144	0,81
17. DEMOS – KRAMBERGERJEVA ZDRUŽENA LISTA – DOMOVINSKA NARODNA STRANKA BOLESLAV ŽIBERT	138	0,77
18. GIBANJE ZA OBČO DEMOKRACIJO FUAD OMERDIČ	91	0,51
19. SLOVENSKO EKOLOŠKO GIBANJE – SEG DUŠAN BOŽIČNIK	84	0,47
20. REPUBLIKANSKA ZVEZA SLOVENIJE SLAVICA HABIJANIČ	58	0,32

Za državni svet smo izbirali med štirimi kandidati, odločili pa se za **Aleša OCEPKA**, ki bo v tem telesu zastopal lokalne interese Kamnika, Domžal in Litije. Aleš OCEPEK je v volilni enoti 2 dosegel 22.248 število glasov ali 40,5%, v našem volilnem okraju pa so rezultati naslednji:

Oddanih glasov 18.960; neveljavnih 1.717, veljavnih 17.243.

kandidat	št. glasov	% glasov
1. Aleš OCEPEK	8379	48,59
2. Ervin Anton SCHWARZBARTL	3346	19,40
3. Marija KUN	3261	18,91
4. Slavko ROKAVEC	2257	13,09

Okrajna volilna komisija pri delu odborov ni opazila nepravilnosti, pa tudi s strani zaupnikov ni bilo pripomb. 5,76% neveljavnih glasovnic za državni zbor pove, da volivci niso bili dovolj seznanjeni z načinom volitev, preseneča pa 9% neveljavnih glasovnic za državni svet.

Kot tajnik komisije ocenjujem, da so bile volitve tehnično dobro izvedene, in se volilnim odborom zahvaljujem za dobro in prizadevno delo.

**TAJNIK OVK
RAFAEL ZAGORIČNIK**

Kaj dihalo Kamničani?

TA ZRAK NAŠ VSAKDANJI

Marsikoga, ki živi v Kamniku opozarjajo nos in pljuča, da se tisto kar vdihava, ne povezuje kaj prida s šolsko definicijo zraka. Še bolj pa je vznemirljiv podatek, da sodi Kamnik med slovenske kraje z najbolj onesnaženim zrakom. Da bi vsaj delno razčistili to problematiko, če že ne moremo očistiti zraka samega, smo vprašali tiste, ki se s to problematiko poklicno ukvarjajo: inšpekcijske službe. Naša sogovornika sta bila svetovalka za varnost okolja Mojca Logar in požarni inšpektor Franc Zupan.

Po izročilu stare grške filozofije o štirih temeljnih sestavinah vseh stvari obstajajo tudi štirje elementi. To so zrak, ogenj, vo-

da in zemlja. Današnji človeški rod je uspel v dobršni meri uničiti zrak, ki ga diha, vodo, od katere živi, in zemljo, ki ga hrani in na kateri živi. Vse to mu je uspelo (brez večjega truda) s pomočjo četrtega elementa, ognja, in malomarnosti, ki pa ni element.

Znana je misel, da zemlja, na kateri živimo, ni naša, pač pa vseh rodov, ki so živeli in še bodo živeli tod. Torej današnje generacije uničujejo nekaj, kar ni njihovo.

Če kmet požene grunt ali če podjetnik uniči podjetje, bodo zaradi tega trpeli njegovi potomci. Mi, ki uničujemo zemljo, pa rešimo korenine vsem našim potomcem.

In kaj dihamo v Kamniku? Ali je res tako hudo, kot se sliši? Kaj smo že ukrenili in kaj bo še treba, da bi stanje izboljšali? To je

le nekaj vprašanj, ki nakazujejo odgovor na vprašanje, zastavljeno v naslovu.

V Kamniku opravljajo meritve na postaji v Kolodvorski ulici že dolgo časa (od 26. 6. 1976), je pa lokacija ene merilne postaje vedno vprašljiva, saj lahko da boljše ali slabše podatke od povprečnih. Prav zaradi tega so nedavno tega (1. decembra letos) postavili še dve postaji, in sicer na Medvedovi in Kečetovi ulici. Že prvi neuradni podatki dajejo slutiti, da vendarle ni tako hudo, kot je kazalo doslej.

Tako bodo lahko kaj kmalu potrdili ali ovrgli dosedanje ugotovitve, ki uvrščajo Kamnik v III. območje onesnaženosti zraka. Hidrometeorološki zavod Slovenije, ki opravlja meritve onesnaženosti zraka, operira s štirimi območji; III. je še pod kritično mejo, IV. pa je že nad njo. Po teh meritvah sodi Kamnik na 3. mesto v državi (takoj za Trbovljami in Hrastnikom) po povprečni koncentraciji SO₂ v kurilni sezoni 1991/92, saj je le-ta znašala 0,08 mg/m³. Po koncentraciji dima je Kamnik uvrščen na 6. mesto v Sloveniji.

Mojca Logar je poudarila, da vendar ni vse tako črno, kot je videti na prvi pogled, saj je bila lokacija dosedanje edine merilne postaje na Kolodvorski neugodna zaradi zaprtosti, in je lovila vse najslabše. Z namestitvijo novih dveh postaj bodo rezultati verjetno boljši, in bo Kamnik vsaj statistično zadiral malo boljše zrak.

So pa še druge pozitivne točke, na katere je opozoril Franc Zupan. V prvi vrsti kamniška industrija ni glavni krivec za takšno stanje, saj ni izrazilih onesnaževalcev zraka, poleg tega pa je industrija bolj ali manj že priključena na plin. Tako so v tovarni Menina nabavili napravo za drobljenje odpadkov, kar omogoča pravilno izogorevanje. Sedaj namesto črnega dima vidimo bel, ki ne vsebuje škodljivih sestavin. V Stolu so nabavili novo kotlarino, v kateri kurijo odpadke, in dim izstopa v ozračje prečiščen.

V kemijski industriji, kjer uporabljajo v dekaširnici moker in suh filter, ki razen ob preobremenitvah dobro služi svojemu namenu. Žal tudi zmanjšanje proizvodnje v nekaterih obratih pomeni čistejši zrak.

Plin že uporabljajo v Sivilanitu, Titanu, Stolu in Eti. V novi trgovski hiši Zarja, ki ima 5000 m² površine, so tudi že priključeni na plin.

Glavni krivci so torej sama lega mesta, ki v času kurilne sezone ob zračnih inverzijah nima skoraj nobene izmenjave zraka, in majhna, zastarela kurilna v mestnem jedru. Gre predvsem za nekatera podjetja in ustanove, tudi stanovanjske bloke, ki imajo zastarela in dotrajana kurilna centralnih kurjav. Tu so še zasebniki v starem delu mesta, ki

po večini tudi kurijo na neprimernih kurilščah, poleg tega še nepravilno, uporabljajo pa tudi neprimerna goriva. Takšno gorivo (nekvaliteten premog z veliko SO₂) je seveda cenejše, kar ob današnji življenjski ravni ni presenetljivo.

Poglejmo si še, kaj naša strokovnjaka svetujeta za izboljšanje sedanjega stanja. Plinifikacija, ki pomeni v veliki meri rešitev najtežjih problemov, ni iluzija. Omenili smo že, da večji del industrije že uporablja to sorazmerno zelo čisto gorivo. Plin je pred vrati Kamnika, delno že tudi v mestu samem. Ob prenovi starejših kurilšč centralne kurjave bo vsekakor treba preiti na plin. Isto velja tudi za vse zasebne hiše. Investicija je na prvi pogled dosti draga. Ko pa primerjamo

ceno plina in kakovost ogrevanja, se nam že v kratkem izplača. Omenimo še to, da bodo pri plinifikaciji upoštevali že obstoječe toplovodno omrežje in druge vire energije.

Poleg te dolgoročne rešitve, ki pomeni izboljšanje zraka, pa imamo še kratkoročne rešitve, ki seveda ne prinašajo takšnih rezultatov, so pa tudi pomembne. V kategorijo takšnih ukrepov lahko štejemo popravila najslabših kurilšč, pravilno kurjenje, uporabo boljših goriv. Sem sodi vsekakor tudi stimulacija za prodajo boljših goriv in obveščanje in poučevanje občanov, ki že poteka na straneh Občana. (V Mariboru so s takšnimi ukrepi že uspeli zmanjšati količino izločenega žvepla za 30%!).

Strokovni odbor za plinifikacijo je lučka, ki sveti nekje v dimu, pomešanem z SO₂, saj bo že konec maja 1993 nared energetski koncept fazne plinifikacije, ki pomeni dokončno čistejši zrak za prebivalce Kamnika.

B. REPE

Akcija Moja dežela, urejena in čista

Kamniku tretje mesto

Pod pokroviteljstvom Ministrstva za turizem in Ministrstva za varstvo okolja in urejanje prostora Republike Slovenije je turistična zveza Slovenije tudi v letu 1992 organizirala že 24. tradicionalno tekmovanje slovenskih krajev na področju turizma, urejanja okolja in gostoljubja pod naslovom: MOJA DEŽELA, UREJENA IN ČISTA

Tekmovanje je usmerjala in vodila posebna komisija, ki je delovala v okviru Turistične zveze Slovenije. Potekalo je po dogovorjenem sistemu, ki je razvrščalo kraje v pet skupin po predhodno določenih merilih:

1. izrazito turistični kraji
2. turistični kraji
3. izletniški in tranzitni kraji
4. manjši kraji
5. večja mesta

Posebna komisija, ki se je v avgustu mudila ves dan tudi v Kamniku, je ocenjevala:

- a) splošno urejenost kraja in okolice: obrežja voda, obrobja

gozdov, smetišča, podoba zgradb – fasad ter njihovo okolico, urejenost javnih parkov, potov, ocvetličanje balkonov in oken, urejenost kulturnih in naravnih spomenikov, športnih objektov in njihove okolice, urejenost pokopališč;

b) prometno urejenost kraja: stanje prometne in turistične opreme ob cestah

– urejenost pločnikov, parkirišč, čistočo cestnišč

– urejenost avtobusnih postaj, postajališč, bencinskih servisov, železniških postaj, pošt in šol z okolico;

c) urejenost javnih lokalov in njihovo okolico:

– gostinskih lokalov, trgovin, izložb

– okolico industrijskih, obrtnih objektov

– prijaznost – odnos do sočloveka;

d) urejenost krajevne infrastrukture:

- kopališč, igrišč
- odlagališč za odpadke

– informiranost v kraju in o njem (informacijske table, prospekti, vodniki).

Izračun rezultatov je Kamniku glede na število doseženih točk prinesel delitev tretjega mesta v kategoriji turističnih krajev, skupaj z Laškim, za Ptujem (1. mesto) in Idrijo.

Svečane razglasitve rezultatov, ki je bila 10. decembra 1992 v dvorani Casina na Bledu, so se iz Kamnika udeležili predsednik skupščine g. Maks Lavrinc, predsednik IS g. Miha Novak, predsednik Turističnega društva g. Jože Pogačar in svetovalka za turizem ga. Marta Janežič.

Podelitev priznanja je v imenu Kamničanov prejel g. župan Maks Lavrinc.

Po besedah predsednika Turistične zveze Slovenije, g. Marjana Rožiča, naj bi bila podelitev priznanj vsem vzpodbuda za nadaljnje delo na področju turizma in urejanja za domačine in turiste prijaznega in čistega okolja.

MARTA JANEŽIČ

Nove posode za zbiranje odpadkov

Podjetje Publicus, d.o.o., iz Ljubljane, ki sedaj organizira zbiranje in odvažanje odpadkov v naši občini, je nedavno predstavilo tudi nove zbirne posode. Za gospodinjstva bodo na voljo 120, 240 in 1.100-litrne posode.

Za gospodinjstva v blokih pa bodo uporabljali tudi posode s po dva in pol ter pet kubičnih metrov prostornine.

Za zbiranje in odvažanje odpadkov sta predvidena dva načina; po prvem odpadke odlagamo v zbirne posode ali vrečke, ki jih ob dogovorjenih časih praznijo s specialnimi vozili (na sliki). Drugi je tako imenovani prinašalni način, kjer bodo na določenih zbirnih mestih postavili več zabojnikov, posebno za različne odpadke.

Kosovne in druge večje odpadke bodo odvažali dvakrat letno.

F. S.

S seje občinske skupščine

KONČNO NOVA VLADA

Nekaj dni po državnih volitvah smo tudi v Kamniku dočakali novo vlado. Čakali smo jo kar od letošnjega februarja, ko se je zaradi odstopa bivše predsednice Marije Sitar znašel v odstopu ves dosednji izvršni svet.

Novo občinsko vlado, ki jo bo vodil predsednik **Miha Novak**, dipl. ekonomist, je izvolila občinska skupščina na seji 9. decembra. Štela pa bo deset članov, torej bo za dva člana močnejša od dosedanje. Od teh jih bo polovica svojo dolžnost opravljala nepoklicno. Da je vlada tudi po sestavi nova, kaže podatek, da je v njej kar sedem novih ljudi.

Občinska skupščina je morala zaradi večjega števila članov in drugačne zastopanosti resorjev v izvršnem svetu spremeniti tudi ustrezni odlok. Pri tem pa je upoštevala tudi amandma svojega predsedstva, naj bi bila nova nepoklicna člana posebej zadolžena za področje lokalne samouprave in za kmetijstvo.

V novi vladi ni več samostojnih resorjev za družino in mladino ter za notranje zadeve. Na novo pa so vključena področja družbenih dejavnosti, splošnih zadev, lokalne samouprave in ekologije.

Po sprejetju odloka so na predlog mandatarja Miha Novaka občinski poslanci izvolili naslednji izvršni svet:

Miha Novak, dipl. ekonomist, **predsednik**,

Dušan Žumer, dipl. pravnik, **podpredsednik**, imenovan za področje splošnih zadev, imenovan tudi za predstojnika oddelka za splošne zadeve;

člani pa so:

Judita Mlinar – Kern, dipl. ekonomistka, za področje gospodarstva, imenovana za sekretarko sekretariata za gospodarstvo in družbene dejavnosti;

Ivo Stražar, dipl. ing. arhitekt, za področje urejanja prostora in varstva okolja, imenovan tudi za sekretarja sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja;

Janez Brlogar, ing. org. dela, področje obrambe, sekretar sekretariata za obrambo;

nepoklicno pa bodo opravljali funkcijo članov:

Janez Andrejašič, predmetni učitelj, za področje družbenih dejavnosti;

Branko Novak, dipl. ing. tekstilne tehnologije, za področje lokalne samouprave;

Demeter Sadnikar, dipl. veterinar, za področje kmetijstva;

Marjan Stele, dipl. ing. kemijske tehnologije, za področje podjetništva, obrti in turizma, ter

Janko Urbanc, dipl. ing. montanistike, za področje ekologije.

Ob že naštetih novih predstojnikih upravnih organov je skupščina imenovala **Ladislava Holcarja** za novega direktorja **Geodetske uprave**, ker odhaja dosednji direktor **Albert Rejc**.

zasedbe nove vlade v zadnjih dneh.

Ne glede na to, pa so vsi člani na čelu s predsednikom **Mihom Novakom** dobili polno zaupanje skupščine, saj so bili izvoljeni ali soglasno ali pa z veliko večino glasov navzočih poslancev.

Občinska skupščina je po izvolitvi izvršnega sveta nadaljevala svoje redno delo, ki jo je čakalo še od prejšnje neopravljene seje. Med drugim je sprejela rebalans finančnega načrta Sklada stavbenih zemljišč, poročilo o socialnem stanju občanov, o onesnaženosti zraka in plinifikaciji. Podrobneje bomo o tem poročali v naslednji številki.

F. SVETELJ

Leto vladne krize

15. novembra 1991: Nepreklicno odstopil **Tone Stele**, član IS, odgovoren za obrt in turizem.

7. januarja 1992: Občinska skupščina ni sprejela predloga DEMOS-a za glasovanje o zaupnici izvršnemu svetu.

19. februarja 1992: Odstopila **Marija Sitar**, predsednica IS.

27. maja 1992: Občinska skupščina je izmed dveh kandidatov za mandatarja, **Mirkom Strmškom** in **Marijo Sitar**, slednji ponovno zaupala mandat za sestavo IS.

10. junij 1992: Občinska skupščina ni uvrstila na dnevni red osnutkov odlokov o sestavi IS in o upravnih organih.

17. junij 1992: Občinska skupščina je ponovno zavrnila uvrstitev obeh odlokov na dnevni red.

1. julij 1992: Občinska skupščina zaradi nesklepnosti ni mogla izglasovati uvrstitve odlokov o IS in o upravi na dnevni red.

22. september 1992: **Marija Sitar** vrnila mandat za sestavo IS.

4. november 1992: Občinska skupščina je za novega mandatarja izvolila **Miha Novaka**.

9. december 1992: Občinska skupščina je izvolila nov izvršni svet s predsednikom **Mihom Novakom**.

F. S.

S seje Izvršnega sveta

Zazidalni načrt KIK gre v skupščino

Sekretariat za prostorsko urejanje in varstvo okolja ter Zavod za urbanistično načrtovanje naj preko vseh krajevnih skupnosti, ki segajo v območje **Kemijske industrije**, seznanita občane o pogojih, pod katerimi bo mogoče graditi nove objekte ali prenavljati stare. To je bila ena od odločitev izvršnega sveta na seji 2. decembra, ko so oblikovali predlog odloka o zazidalnem načrtu območja **KIK Kamnik**.

Znano je, da so sveti krajevnih skupnosti **Tunjice**, **Kamnik** – **Center** in **Mekinj** ter **Kamniška Bistrica** letos avgusta zavrnila soglasje k omenjenemu zazidalnemu načrtu z obrazložitvijo, da pred krajinami ne morejo prevzeti odgovornosti za posledice eventualnih nesreč. Zato KS menijo, naj bi odločitev o ustreznosti zazidalnega načrta prepustili občinski skupščini.

Predlog zazidalnega načrta predvideva glede na možnosti nevarnih posledic proizvodnje tri območja varovalnega pasu. V I. območju naj bi bila možna le vzdrževalna in nujna sanacijska dela na obstoječih objektih in postavitve pomožnih kmetijskih objektov. V II. območju bi bili možni večji gradbeni posegi, manjše prizidave in nadzidave ter novogradnje objektov za potrebe obstoječih dejavnosti, če gre za urejanje stanovanjskih vprašanj lastnikov hiš oz. kmetij.

V III. območju pa bodo dovoljeni vsi posegi in novogradnje, ki so v skladu s prostorsko ureditvenimi pogoji in z načelnim soglasjem strokovne službe **KIK** ter pristojne občinske prostorske službe.

Nove cene komunalnih storitev

Od 1. decembra dalje so cene za odvoz odpadkov višje za

3,77%. Torej bodo morala gospodinjstva za to storitev v prihodnje odšteti 389 tolarjev. Po sklepu izvršnega sveta pa bo treba precej globlje seči v žep za plačilo **dimnikarskih storitev**, ki bodo dražje za 15%. Za enak odstotek se bodo povečale **ogrebne storitve in vzdrževanje pokopališč**. Tržne in sejemске pristojbine pa bodo dražje za desetino. Dosedanje cene teh storitev so namreč veljale od 1. julija letos.

Odgovor na delegatsko pobudo o gospodarjenju in zaposlovanju

»V odgovoru na pobudi delegatov **Marjete Humar** in **Bogdana Jamška** glede ukrepov izvršnega sveta za izboljšanje gospodarskega stanja in zmanjšanje brezposelnosti v naši občini IS med drugim navaja, da je letos potrdil 7 programov na področju

javnih del, v katerih je sodelovalo 52 nezaposlenih oseb. Za te namene je bilo letos v občinskem proračunu določenih 1,9 milijona tolarjev.

V okviru razvojnega programa za **Tuhinjsko dolino** je bilo izdelanih 6 investicijskih programov, 13 posameznikom pa so pomagali pri izdelavi predinvesticijskih programov.

14 obrtnikom in podjetnikom, ki so odprli nova delovna mesta, pa so razdelili za 4,5 mio tolarjev ugodnih posojil, pri čemer je občina subvencionirala obrestno mero. Od septembra je občina vključena v pospeševalno mrežo za malo gospodarstvo, prek katere bodo zagotovljeni svetovanje, izobraževanje in tehnično administrativna dela zainteresiranim obrtnikom. Občinski sekretariat za gospodarstvo je zaposlil svetovalko za obrt in podjetništvo.

F. SVETELJ

Zasedanju občinske skupščine na rob

Pa še zanimiva cvetka ali kako težko je priti od besed k dejanjem. Zaradi velikokratne neudeležbe poslancev in posledično nesklepnosti sej, kar je bila tudi bolezen prejšnjega slovenskega parlamenta, je že večkrat bil podan predlog, da bi imena vseh tistih poslank in poslancev, ki manjkajo na sejah, objavili v **Kamniškem občanu**. Tak predlog se je pojavil običajno takrat, ko predsednik sploh ni mogel začeti zasedanja skupščine, ker se je nabralo premalo poslancev.

Na zadnjem zasedanju pa je bilo poslancev dovolj. Toda samo polovica prisotnih (26) je bila za to, da bi tudi tisti, ki so jih izvolili, redno in javno zvedeli, kako poslanci (delegati) opravljajo tisti osnovni del zaupanja, ki so jim ga izkazali njihovi volivci, s tem ko so jih izvolili: Koliko se udeležujejo skupščinskih sej. Pri tem je zanimivo to, da je bila večina poslancev zbora združenega dela, torej tistega zbora, ki mu največ očitajo za nesklepnost, za to, da se imena objavijo.

Torej, volivci, če boste hoteli uradno zvedeti, kako se vaš poslanec (delegat) udeležuje sej kamniške občinske skupščine, boste o tem morali posebej poizvedeti pri skupščinskem tajniku. Mogoče bodo pa poslanci v novem slovenskem parlamentu bolj resno vzeli svojo izvolitev in s tem tudi vplivali na poslance v kamniški občinski skupščini, da se bodo bolj redno udeleževali njenih sej.

-ak

Volitve in imenovanja

Občinska skupščina je dala soglasje k imenovanju **Marinke Borroša** za ravnateljico **Vzgojno varstvenega zavoda Antona Medveda**, Kamnik.

Skupščina je imenovala tudi komisijo za določitev **umetniške podoobe priznanj** občine Kamnik, ki jo bo vodil **Božidar Pilej**, v njej pa so člani **Marta Janežič**, **Dušan Lipovec**, **Bojan Schlegl** in **Branko Uršič**.

F. S.

Kako razdeliti dodatne telefone v Tuhinjski dolini

Na posamezne pritožbe glede razdelitve dodatnih telefonskih priključkov telefonske centrale na **Lazah** je izvršni svet podprl predlog, ki so ga pripravile krajevne skupnosti **Šmartno**, **Pšajnovica**, **Tuhinj** in **Špitalič**. Priporočil je podjetju **PTT Ljubljana**, naj ga pri obravnavi upošteva.

Predsedniki KS so namreč na sestanku, ki ga je sklical sekretariat za gospodarstvo, zatrjevali, da so bile prednostne liste priključkov oblikovane pošteno, po predhodni javni obravnavi. O dokončno razdelitvi priključkov odloča v skladu z ustreznim pravilnikom **PTT**. Razumljivo je, da vsem, ki bi radi čimprej prišli do telefona, ne bo mogoče ustreči. Zato se bo IS zavzel za to, da bo v **Tuhinjski dolini** čimprej postavljena nova telefonska centrala.

F. SVETELJ

Vesele božične praznike in zdravo ter uspešno 1993 vam želi

ZLATARSTVO »ŠTERN«

Kamnik, Kidričeva 20

Se priporočamo!

ZASEBNA ZOBNA AMBULANTA V KOMENDI na Zajčevi 23

prične z delom v ponedeljek, 4. januarja 1993.

Delovni čas: ob ponedeljkih, sredah in četrtnih – popoldne; ob torkih in petkih – dopoldne. Za obisk se priporoča in hkrati čestita za bližnje praznike

dr. EDVARD POHAR, tel. 841-323

Sekretariat za gospodarstvo in družbene dejavnosti

ponovno obvešča obrtnike in podjetnike v občini Kamnik, da nudi

brezplačno pravno pomoč

oz. svetovanje pri razvoju malega gospodarstva v občini.

Svetovalno delo je dvakrat tedensko: V PONEDELJKIH IN SREDAH od 14.30 do 17. ure v stavbi Skupščine občine Kamnik, soba št. 7 (pritličje).

Damast

Knjigovodske, računovodske storitve in obračun OD za podjetnike in obrtnike.

Informacije po tel. 825-601.

VOLITVE SO ZA NAMI

Nedelja, 6. december, mi bo ostala v spominu po ostankih plakatov, ki so žalostno veselili vseh, in po papirčkih, ki jih je veter vrtil po kotih. Nastopilo je pravo olajšanje po vseh obljubah in predvolilnih prepirih. Včasih sem pomislil, da je predvolilna tekma predolga, saj so kandidati obljubili tudi stvari, ki jih v enem življenju ne bi mogli izpolniti.

Ves november je bil videti tako, kot da Slovenci brez politike sploh ne znamo več živeti. Tudi ko smo se med seboj pogovarjali o vremenu, smo pri tem mislili na vetrove in padavine v politiki. Bal sem se že, da se normalno ne bomo več znali pogovarjati. Nato je prišla sobota – predvolilni molk. In glej, presenečenje. Pogovori so spet postali vsakdanji, stari prijatelji se niso prepirali o kandidatih, temveč so govorili o vremenu in o tem, kaj bodo počeli zvečer. Tako rekoč smo spet postali normalni. Torej politika le ni tako zelo pomembna, kot se je še včeraj zdelo. Nedelja pa je bila že popolnoma normalna. Nepoučeni obiskovalec Kamnika ne bi nikoli ugotovil, da je to dan volitev. Mesto je bilo prazno kot vse nedelje v letu, pa vendar je devetdeset odstotkov Kamničanov izrazilo

svojo voljo na voliščih. In to je največji uspeh letošnjih volitev.

Volitve so mejnik v političnem življenju. Po volitvah je vse drugače, vendar tega navaden državljan ne more občutiti. Nobena nova vlada ne začne mandata z darilom, nič bogatejši ne bomo, kot smo bili, lahko pa se zgodi, da se bo uvedel kakšen nov davek in da pride do novih popravkov cen, na višje, seveda. To pa ni nič novega, boste dejali. Kje pa se opazi razlika?

Opazi se v politiki in v odnosih med ljudmi. Lep primer je kamniški izvršni svet. Leto dni trajajoča kriza vlade v Kamniku je končana. Skupščina je bila sklepčna in poslanci so svoje delo opravili. Najtežje delo je opravil mandatar, sedaj že predsednik IS, gospod Miha Novak. Uspel je pred samo sejo skupščine dobiti soglasje vseh strank, in to za celo ekipo. Delo, ki ga je opravil, ni bilo lahko, in bilo bi vsaj »ne fer«, če ga zato ne bi pohvalili. Izrabljaj prilžnost, Miha – bravo! To ne pomeni, da je IS idealen ali da je všeč vsem, pomeni pa, da so kamniške stranke ugotovile, da vsega pač ne moreš imeti. Volitve so bile mejnik, ki so pomagale k razrešitvi problema. Predvolilnih

nastopov ni več, mnogi so se sedaj pripravljali pogovarjati in dogovoriti.

Upam, da bo obdobje do naslednjih volitev potekalo tako, kot se je začelo. Z močjo argumenta in ne z argumentom moči. Ni pomembno, v kateri stranki si, dokler delaš v dobro volivcev. Novemu predsedniku IS in vsem članom IS želim uspešno delo, njihov uspeh pa za nas Kamničane pomeni boljšo življenjsko kakovost.

Na koncu želim čestitati še vsem kandidatom strank, ki so se potegovali za mesto v državnem zboru. Uspeli so predvolilno tekmo obdržati na kulturnem nivoju. Vsak se je trudil in v volitve vložil tudi del sebe. Žal je tudi predvolilna tekma tekma kot vsaka druga, zmaga lahko samo eden. V Kamniku je to Maks Lavrinc. Torej Maks, čestitke tudi tebi, prepričan pa sem, da boš v državnem zboru znal in zmozel poleg interesov LDS zastopati predvsem interese Kamnika in njegovih prebivalcev, tako tistih, ki so te volili, kot tistih, ki te niso. Pa srečno!

DEMITRIJ PERČIČ

Na volišču v KS Sela je do 9.30 volilo že več kot 25% volivcev. Ljudje so volili zavestno in kulturno.

V osnovni šoli Smrečje je volišče do 11.30 zabeležilo že več kot 50% udeležbo vpisanih volivcev.

Na volišču na Lazah (KS Tuhinj) je bilo ob našem obisku polno, zato so volivce v volilni prostor spuščali v manjših skupinah.

Volilni odbor 10/31 v šoli Toma Brejca (KS Zaprice) je imel polne roke dela. Do 12. ure je volilo več kot 50%.

Obisk na voliščih

Volilni utrip v občini

Volilni direndaj se je končno umiril. Stranke so povedale svoje, volivci pa so se 6. decembra odločili. To so bile prve svobodne volitve v državi Sloveniji. Zadnji dan pred volitvami je končno zavladal mir. Nič več ni bilo obrekovanja, natolevanja in vsakršnih laži, nič več dvigovanja glasu, vse je potihnilo. Nastala je tišina, ki smo si jo po dveh mesecih že pošteno zaslužili. Sobotni dan pred odločanjem je bil kar vsakdanji, če ne upoštevamo velikega pričakovanja otrok ob prihodu Miklavža. Vse se je lepo izteklo.

Nedelja, zjutraj kar nekoliko praznična, je bila živahnjša kot sicer. Nekateri so hiteli na volišča, da čimprej opravijo svojo državljsko dolžnost, drugi so najprej odšli k dopoldanski maši in so nato obiskali volišča. Panoji z reklamami so samevali, plakati so bili v dobršni meri potrgani ali strgani od vetra. Volivci se zanje niso menili. So se že odločili, komu bodo zaupali.

Volišča so bila vidno označena, deloma okrašena pa tudi državne zastave so visele, kot se spodobi za tak dan. Volilni odbori so imeli polne roke dela in so se dosledno držali navodil. Tajnost glasovanja je bila zagotovljena.

Delček volilnega utripa smo poskusili doživeti tudi mi, zato smo se napotili na nekatera volišča.

Obiskali smo volišče na Selah, Lazah, v Kamniku, v Smrečju, Volčjem Potoku in v Mostah.

Povsod so volitve mirno potekale. Našega dopisnika so legitimirali na voliščih na Selah in v Mostah. V Mostah je zelo uradno nastopal »predstavnik liste«. Volilni odbor smo povprašali za volilno udeležbo, pa se je takoj vmešal »predstavnik«, kot da bi to bil strogo zaupen podatek. Volilni odbor se ni zmedel, povedal je podatek in vse se je lepo uredilo.

Danes, v dneh po volitvah, že gledamo nanje kot na samoumevno in pomembno dejanje. Volivci so svojo dolžnost častno opravili.

STANE SIMŠIČ

Odprt je nov

**frizerski salon
LILI**
v Lahovčah 63.

Naročila sprejemam po
tel. (064) 421-790.

Ugodne cene!

Trgovina: 061/812-878
Servis: 061/814-743
Direktor: 061/813-221
Tajništvo: 061/814-743
Fax: +38 61 81 47 43

Poslovno trgovski center, Perovo 27, 61240 Kamnik, Slovenija
Podjetje za notranjo in zunanjo trgovino
proizvodnja in servis, d. o. o., Kamnik

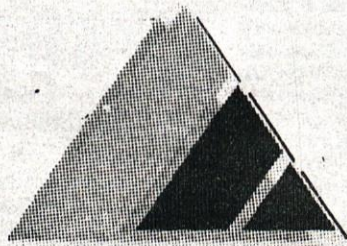
Nudimo vam veliko izbiro avtomobilskih plaščev, domačih in tujih proizvajalcev MICHELIN, GOOD YEAR, DUNLOP, NOKIA, SAVA KRANJ, SEMPERIT.

- ALU platišča, vseh dimenzij, za vsak avto
- komplet program BOSCH, CHAMPION, CASTROL, OMV
- avtomobilska dodatna oprema (prevleke, preproge, avtoakustika)
- potrošni material (filtri, klinasti jermeni, avtomobilska kozmetika)

V našem servisu brezplačno vgradimo pri nas kupljene plašče.

Vse po najugodnejših cenah!
Obiščite nas in se prepričajte!

Vsem poslovnim partnerjem, cenjenim strankam in Kamničanom želimo vesele BOŽIČNE PRAZNIKE ter srečno, zdravo in uspešno NOVO LETO 1993.

NAPREDEK
DOM ŽALE

**Obiščite
BLAGOVNICO VELE
in na novo odprt
DISKONTNI CENTER
V JARŠAH.**

Imamo bogato božično
in novoletno ponudbo.

BLAGOVNICA VELE
odprta tudi ob sobotah
do 19. ure.

Vsem cenjenim kupcem
se zahvaljujemo za
izkazano zaupanje in
jim želimo vesele
praznike in uspešno
NOVO LETO.

**Nakup v Napredku je
prihranek pri denarju!**

Ptice so nekaj drugega kot pernate kepe

Že od nekdaj je človek znal prisluhniti petju ptic; občudoval je njihov let, barvo perja in hotel jih je posnemati. Žal pa je bila ptica marsikomu le kepa perja, s katero je lahko počel kar se mu je zljubilo. Takšen grob način pa se je stopnjeval po iznajdbi smodnika in strelnega orožja. Po tej iznajdbi se je naravni odnos med lovcom in ptico poslabšal na škodo ptice. Človek je namreč dokazoval (in še vedno dokazuje) svojo absurdno grobo oblast nad naravo tudi tako, da je v glavnem ptice moril in preganjal samo za zabavo.

Zaradi neposrednega uničevanja (z lovom), spreminjanja in uničevanja življenjskega prostora (sečnja, izsuševanja močvirij in gozdov, nenaravno urejanje rek in voda ...) ter zastrupljanja s strupi, ki jih tako nenačrtno uporabljajo v industriji in kmetijstvu, pticam resno grozi pomanjkanje hrane in gnezdišč. Da, za to je kriv človek. Prav človek je je umislil poleg lova še drugačno vzneširanje ptic; sedaj je ob masovnem gorskem turizmu, plezalnih športih pričel uvajati še gorsko kolesarjenje ali pa celo motokros.

V Sloveniji je bilo doslej ugotovljenih kar 361 vrst ptic, med katerimi jih skupaj z občasnimi gnezdišči »domuje« kar 207 vrst. Med njimi pa je že kar 107 (sto sedem) vrst ogroženih, med njimi: beloglavi jastreb je pri nas že izumrl; močvirski lunj, prilivka, planinska vrana, sredozemski kopicar pa veljajo za domnevno izumrle vrste. V resni nevarnosti pa je še 21 (enaindvajset) vrst. Med njimi zasledimo celo planinskega orla, postovko, saj se je njihovo število že zmanjšalo pod kritično mejo! Med 51 vrstami, uvrščenimi v kategorijo ranljivih vrst, zasledimo večino ujed in sov, ruševca, črno žolno, orla belorepca, raco regeljca, črno vrano in malega mehurja. Med redke ptice pa lahko uvrstimo še 31 vrst.

Nič kaj bolje pa se ne godi tem ljubkim živalcem že v našem vrtu; tudi tu je človek kruto posegel v okolje, kajti število sinic, škinkavcev, žoln, itd., je ne le vsako leto, že vsak mesec manjše. Kaj bomo storili?

Zeleni Kamnika predlagamo nakup semen in potem, ko bo zima pokazala prave zobe, hranjenje teh ljubkih živalic, ki jih tako radi gledamo in prisluhnemo njihovemu ščebetju. Seveda pa, ko se odpravimo na pot, da bi nahranili naše prijateljce, in tudi čež poletje pustimo motor ali gorsko kolo doma; če pa na poti srečamo kolesarja, mopedista ali celo motokrosista, ga pa le opozorimo, naj bi bili gozdovi ali celo gore kraji, kjer naj bi vladala mir in tišina, in glas motorja, sledi koles ter vik in krik nikakor ne sodijo v ta raj. V raj in naravo tudi ne sodi nesmotrno in nepotrebno preobilo škropljenje s preveč toksičnimi pripravki. Že drugo leto nas bo jutraj zbudil čiv ... čiv ... namesto brnečega glasu škropilnice.

Za Zeleni Kamnika
JOŽE JELEN

Zeleni znajo pomagati

V torek, 1. decembra, je bila dvorana Veronika dobro obiskana, kajti Zeleni Kamnika so prisluhnili zelo aktualnemu trenutku in organizirali javno tribuno o zdravstvenem in socialnem varstvu, družinski politiki ter prostovoljnem zdravstvenem zavarovanju po novem. Ta tema je bila še posebej zanimiva za vse poslušalce. Minister dr. Božidar Voljč je predstavil celotno problematiko. Na vprašanja sta odgovarjala tudi direktor Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije gospod Košir in vodja tega projekta pri zavarovalnici Adriatic doc. dr. Strmčnik.

Zeleni so izrabili to priliko še za predstavitev svojih kandidatov za volitve v državni zbor g. Branka Božiča in državni svet g. Marijo Klun.

Tematika o prostovoljnem zdravstvenem zavarovanju nam je postala tako bolj jasna; zato se Kamničani lahko iskreno zahvalimo Zelenim, da so uspeli pripeljati v Kamnik tako ugledne ljudi.

Zeleni Kamnika pa so s svojim dejanjem tudi pokazali, da je tudi predvolilni boj lahko lep in koristen.

VERA MEJAČ

Ogroženi stanovalci Cankarjeve 19

Na zboru krajanov KS Mekinje 7. novembra je Hermina Matjan v imenu stanovalcev Cankarjeve ceste 19 opozorila na sledeče probleme stanovalcev:

1. Prekomeren hrup in onesnaženje z izpušnimi plini. Kanalizacijski jašek, ki je tik pred vhodom, je močno ugreznjen. Ob slabem vremenu nastaja tam ogromna luža. Vsako sekundo mimovozeči avtomobili brizgajo vodo na vhodna vrata, ob odprtih vratih pa celo 2 m po hodniku. Vrata gnijejo, omet na stavbi odpada. Pozimi sol uničuje živo mejo. Odkar je speljan promet po Cankarjevi cesti, so že večkrat v stavbi popokale odtočne cevi, in je krepko zamakalo. Pločnikov ob cesti sploh ne čistijo, prav tako ne odtočnih jaškov.

2. Problem onesnaževanja (smradu po bencinu, nafti, kurjenje odpadnega olja) in hrupa (delo s kompresorjem) ter močno povečanje prometa zaradi obrtne dejavnosti Avto zaštita, avtopralnica, menjava olja Staneta Goloba, Cankarjeva 21, Kamnik.

3. Problem novogradnje Jožeta Hočevarja, kjer očitno nastaja nov vir onesnaževanja in hrupa. Brez soglasja sosedov!

4. Stanovalci bi prav tako radi vedeli, kateri dejavnosti naj bi bil namenjen lokal v »VILI« na začetku Prašnikarjevega drevoreda. Bojimo se namreč, da bo to še novi vir hrupa. In ker svet KS Mekinje očitno s tem ni seznanjen, mu sporočamo, da v lokal že vozijo stole, ki bi utegnili služiti kakšnemu BIFEJU.

Ker smo stanovalci na Cankarjevi cesti obkroženi s samimi onesnaževalci in povzročitelji nezgodnega hrupa, ne moremo imeti normalnega življenja. Nimamo potrebnega počitka, ne moremo poslušati radia in gledati televizije. Celoten normalen pogovor ni mogoč, kadar se zadržujemo v prostorih, ki gledajo na cesto. Med stanovalci so tudi taki, ki so že na delovnem mestu izpostavljeni premočnemu hrupu.

Ko smo se odločili za samoprispevek, nam je bilo obljubljeno, da se bodo urejali tudi naši problemi. Sedaj pa dobivamo odgovore, da je to republiška cesta in da se ne da nič narediti.

Gospod Maks Lavrinc je na zboru krajanov omenil izdelavo ekološke študije. Nobene ekološke študije ne potrebujemo! Naj se ta denar raje nameni za ozdravitev okolja, v katerem smo primorani živeti, zaradi številnih napak v načrtovanju, ki so jih zakrivali ljudje, ki so bili in ki so trenutno še na oblasti.

Menimo, da so predstavniki KS, ki smo jih izvolili in jim zaupali, dolžni delati v interesu vseh prebivalcev KS. Predvsem pa svoje funkcije ne bi smeli izrabljati v svoj prid, kar za nekatere velja.

Zavoljo tega, kar smo povedali, prosimo odgovorne inšpekcije, naj naše navedbe preverijo in ustrezno ukreajo.

Hote smo zapisali, da prosimo, in upamo, da naš dopis ne bo ostal brez odgovora.

V naslednji številki torej pričakujemo odgovor!

Stanovalci Cankarjeve 19
Kamnik
(podpisi so v uredništvu)

Po njih delih jih boste spoznali

Izidi volitev so bili za marsikoga presenetljivi, navadni »smrtniki« pa smo si po vsem predvolilnem direndaju, ki smo ga doživeli po dobrem in slabem pod Peterletovo in Drnovškovo vlado, končno oddahnili. Upajmo, da ne bo novih »političnih presenečenj«, ampak da bo tokratna vlada in napovedana strankarska koalicija zdržala do prihodnjih volitev.

Slovenci smo pred volitvami doživeli pravi politični »boom«, ko so nas dan za dnem »nagovarjali« z malih zaslonov in z mnogih plakatov predsedniški kandidati in strankarski prvaki, naj glasujemo zanje. Bilo je kar zanimivo, na trenutke so bile predstavitve kandidatov celo razburjive, saj so za to znali poskrbeti člani nekaterih strank, ki imajo tudi sposobnosti »komedijskih« nastopov, da znajo na bolj ali manj duhovit način zabavati občinstvo. Če že drugega ne, je bilo poskrbljeno za dokaj zanimivo »predvolilno predstavo«, ko smo lahko prisluhnili besedni in diplomatski spretnosti, hkrati pa tudi obojem predsedniških kandidatov in kandidatov ter predstavnikov posameznih strank. Nekateri in nekateri od njih so se zelo dobro držali in človek jim ne bi prisodil, da se tako dobro »spoznajo na vse mogoče stvari«, od reševanja perečih kmetijskih vprašanj do možnosti za vključitev Slovenije v mednarodne obrambne povezave, odnosa do beguncev, Neslovencev, sečnje gozdov in vsega drugega, na kar so morali odgovorjati na javnem »predvolilnem izpitu«. Nekateri so se, vsaj na zunaj, odlično držali in treba jim je priznati, da so se hitro navadili nastopati pred kamerami, besedne zgovornosti (vprašanje, če tudi prepričljivosti), tudi duhovite odrezavosti in iznajdljivosti, kako se spraviti iz godlje, v katero so jih skušali potopiti politični nasprotniki.

Kranjske »Micke« in »Janezi« so pokazali, da zelo hitro politično dozorevajo in se izobražujejo. Vsaj tisti, ki so prej počeli popolnoma druge reči, kot da bi se ubadali s politiko (ta je bila prepuščena le ljudem z določenim svetovnonazorskim in pripadnostnim profilom), tako da velika slovenska politika »starega kova« Anton Korošec in Janez Evangelist Krek dobivata obetajoče naslednike. Drugo vprašanje pa je, kdaj bodo dosegli tudi njuno svetovljansko, osebnostno in skoraj karizmatično nastopno raven, ko sta za sabo potegnili tudi razmeroma hladne slovenske množice.

Po svetu so posebne šole vseh stopenj, kjer se prihodnji politiki naučijo političnega dela; predpogoj pa so določeni darovi. Mnogi naši politiki pa se politike učijo spričo, zato jim tudi ni zameriti, če delajo napake. Te jim odpustimo, samo če so v njih človeška pokončnost, pravi namen in pripravljenost zastaviti osebne moči za blaginjo ljudi, ki jih zastopajo. Če

tega človek nima v sebi, če ga bremeni politična in osebna preteklost, če ni »moralno čist«, naj ne sili v politiko, kajti ljudi ne bo prepričal, saj bodo s prstom kazali za njim in ga spominjali »grehov«. Časi »privilegirano« ene stranke so pri nas verjetno minili, in je vsaka oseba, ki javno deluje, stalno pod nadzorom – naprej lastnega strankarskega tabora, še bolj pa drugih. Tudi če nima madeža na sebi, se lahko dogodi, da ji bo po krivici prilepljen. V politiki je treba računati tudi z »nizkimi udarci«, denunciacijami, podtikanji, nastavljanjem pasti; kdor se ji je zapisal, mora biti sposoben prestajati tudi vse to. Del tega smo videli tudi v javnih predvolilnih nastopih, drugi del pa v zakulisnem dogajanju, ko so okrog krožili letaki in razne govornice, ki so imele namen »umazati« določenega predsedniškega kandidata ali stranko.

Kot za diplomata, malo za šalo, malo zares, velja, da eno govori, drugo misli, tretje pa dela, velja to tudi za marsikaterega politika. Mi, volivci, bomo naše politične predstavnike in državnega predsednika ocenjevali predvsem po dejanjih. Predvolilne obljube predsedniških kandidatov in strank poznamo, prihaja čas, ko jih bo treba začeti uresničevati. To pa nikakor ne bo lahko, saj so obljubljali zelo veliko, nekatere stranke najbrž tudi čez mejo svojih zmožnosti. Taktiziranje, prepričevanje in pridobivanje ljudi je eno, drugo pa reševanje številnih težav mlade demokratične Republike Slovenije.

Prihaja čas, ko bomo po svetopisemsko rekli in ugotavljali: Po njih delih jih boste spoznali. Besede in obljube ne bodo pozabljene, in bodo marsikoga čez čas lahko spravile v zadrego, ko jih mogoče ne bo mogel ali ne znal uresničiti. Takšno je politično prizorišče (žrtvenik) – trdo in neizprosno – zato naj nanj stopajo le najpogumnejši in najsposobnejši, kajti ti si bodo mogoče tudi pridobili »venec slave«, ki pa je, kot vse zemeljsko, hitro minljivo. Čas setve se je začel, kakšna bo žetev, je težko reči. Upajmo, da bo med pšenico čimmanj ljujke in osata in čimveč zdravih zrn.

Volivci smo dolžni moralno podpirati izbrane predstavnike v državnem zboru in državnem svetu, jim stati ob strani v težavah, ne le sipati gneva po njih, razumeti njihovo zelo izpostavljeno vlogo. Politiki potrebujejo nas in mi njih. Sicer pa velja nekaj časa počakati, da bi dozoreli prvi sadovi naših volitev, a tudi prenapetost v politiki ni nikoli dobra. Malo optimizma pred vstopom v novo leto ne škoduje, tudi če nekatera dejstva govori drugače.

Vsem skupaj blagoslovljen božič in srečno leto 1993!

JOŽE PAVLIČ

Kako dokazati resnico?

Ker se nam je zgodila huda krivica, sem se odločila, da napišem članek za javnost.

Sorodnica nam je pred najmanj petimi leti podarila kolo BMX. Lani, meseca avgusta, smo sinu kupili gorsko kolo, zato mu BMX ni bil več tako zanimiv. Spravili smo ga na podstrešje. Letošnjega novembra pa smo pospravljali ta prostor in sin si je spet zaželel to kolo. Oče mu je popravil zavoro, otrok pa ga je premazal s čopičem.

Odpeljal se je v šolo, ga pustil pred Kočnino trgovino v Mostah. Ogledal si ga je fant tretjega letnika B. P. iz Suhadol ter ga odpeljal s trditvijo, da je kolo njegovo in da mu je bilo ukradeno pred tremi meseci.

S prepričevanjem in dokazovanjem prič (gospo, ki nam je kolo podarila, in sosedu), da je kolo že toliko časa pri hiši nismo nič dosegli.

Sprašujem se, kje so pravi zakoni in pravice, da mi policisti ne morejo oz. ne smejo pomagati, ker nima nobena stran ustreznih papirjev.

Nočem kolesa, temveč resnico. Le kako bi bilo, če bi si vsak na tak način prisvajal predmete, last drugih?

B. P., morda še najdeš resnično svoje kolo, takrat boš spoznal, da si nam napravil veliko krivico.

ROZKA ŠUBELJ

Predvolilna kampanja

Dolgost njihovih nosov ni kratka...

V zadnjem časopisu Kamniški občan smo lahko skoraj na vsaki strani videli vsaj po enega od naših strankarskih prvakov, ki so nam s smejočimi se in tudi resnimi obrazi obljubljali vse mogoče. Ker je nebo previsoko, da bi se oprli nanj, smo se odločali med našimi veljaki, kar tu na trdnih tleh, da preverimo, kakšen je njihov značaj. Saj pravijo, daj človeku oblast in boš videl, kakšen je. Da pa se še bolj prepričamo, kakšen je, mu jo vzemimo. Saj ste videli gospoda Grosa, kako mu je komunistična banda v volilnih odborih zrežirala volitve. Pa kaj hočemo, tudi Marxa niso pokopali le v Londonu, ampak tudi pri nas. Tako grob pa ta isti g. Gros le ni, saj je velikodušno, kavalirsko poklonil svoje predsedniške glasove gospe Alenki Žagar-Slani. To ji je tudi zelo pomagalo. Ko pa se spomnim g. Grosa, mi ne pridejo naprej le banane, temveč tudi biki in predvsem to, da lahko počnemo z njimi kar hočemo, vendar mleka ne bomo dobili od njih!

Rezultati so torej tukaj, in če bi bil naš Prešeren še živ, bi gotovo zapisal: »Dolgost nosov njihovih ni kratka«. Prav zanima me, česa se bodo poraženci zopet domislili, da je krivo za takšno glasovanje volivcev. Prej je bilo krivo partijsko brezumje, hoteli so prave demokratične volitve, sedaj so te volitve tukaj, rezultati tudi, in spet zopet nekaj ne velja. Prav najbolj goreči zagovorniki takih volitev jih sedaj ne zagovarjajo več. Res, nekaj ni v redu. In zopet bodo tisti, ki bodo dobili najmanj glasov, najglasnejši, najpametnejši, najbolj glasni, najbolj pametni. Naša skupščina se, na žalost, ne bo spremenila. V njej bodo ostali še vedno tudi kamniški grosi, ki bodo spet solili pamet vsem, tudi tistim, ki so dobili v Kamniku veliko število glasov. Po vrhu vsega v njihovih programih piše, da so pošteni in da delajo v interesu in imenu državljanov in državljanov. Ena

možnost še obstaja. Zamenjati stranko, dve. Enim je tako uspelo, drugim pa tudi ne. Pa kaj bi take učil, ker so že sami preveč učeni. Kaj si hočemo, saj veste, da je bil človek predolgo opica, da bi mogel biti človek, in tudi opica ni kriva, da je iz nje nastal.

Volitve so torej za nami. Ker se stvari ne da spreminjati kar čez noč, bomo pač malo počakali. Po danih obljubah strankarskih prvakov pa ne bo potrebno dolgo čakati, da bomo imeli: socialno varnost, nizke davke, majhne razlike v prejemkih zaposlenih, zmanjšanje državnih aparat, imeli bomo brezplačno zdravstvo, zelen, neomadeževan Kamnik, prevladovali bosta resnica in pravica, imeli bomo nova delovna mesta, nove ceste, telefone, tržno gospodarstvo, veliko denarja, pravno in socialno dražavo, ohranili bomo ogroženo slovenstvo ...

Res se vsem lahko spoštljivo zahvalimo za veliko skrb za naš položaj in blaginjo, ki nas čaka. Ker sem po naravi realist, pa le nekoliko dvomim v vse te obljube. Upajmo, da tisti, ki bodo odločali o nas, le ne bodo pozabili na lestev, po kateri so prišli na vrh, in da vse te obljube niso le prah, s katerim zakrivamo svojo goloto.

Vsem, ki mislite in veste, da bo glavno breme našega razvoja nosil še vedno tisti, ki iz dneva v dan preštevata skromne tolarje in se lahko ali tudi ne preživlja iz meseca v mesec, predlagam, da shranite Kamniški občan z dne 30/2 1992. S tem bomo imeli pred očmi vse obljube. Sedaj nam je jasno, kdo bo v višku demokracije odločal in krojil našo usodo, upamo lahko tudi, da bo kdo za svoje obljube tudi položil račune.

Ob vseh obljubah sem se spomnil osnovne šole, ko me je tovarišča vprašala, naj povem železni stavek. »O, da bi dobil pet!« sem rekel, sedaj pa pravim »O, da bi bilo vse to res!«.

JOŽE ARKO

Anketa

Kamniški občan, Kamničan ali kako drugače

Kamniški občan, občinsko glasilo, izhaja redno v nakladi 10.000 izvodov. Dobiva ga brezplačno vsaka družina v občini. Že večkrat je uredniški odbor povprašal svoje bralce o tem in onem. Tokrat smo želeli zvedeti, kako so občani zadovoljni z imenom časopisa in kako z njim samim. To vprašanje nas je zanimalo predvsem zato, ker bomo v bližnji prihodnosti občine preurejene.

Vinko Slapar

Vinko Slapar, Markovo

Z imenom glasila sem zadovoljen. Sedanji naziv ima širok pojem in ga je mogoče prilagajati. Ime Kamničan bi bilo po mojem mnenju preozko, saj bi predstavljalo le Kamničane. Ljudje so se na časopis navadili in ga imajo radi. Sam vsega redno preberem. **Martin Baloh, Tuhinj**

Ime naj se ne spreminja. Ostane naj kar dosedanje, ker imamo takega radi. Nanj smo se navadili, in bi vsaka sprememba škodovala njegovi vrednosti v očeh

Jozefa Kregar

krajanov. Lahko rečem, da smo krajani s kvaliteto zadovoljni, in lahko trdim, da je to najbolj bran časopis. Še bolj bi bil zadovoljen s časopisom, če bi prinašal več prispevkov iz življenja naše krajevnje skupnosti.

Marta Galin, Kališe

Spreminjanje imena za sedaj ni potrebno, lahko se to zgodi takrat, ko bo nastala potreba. Iz Kamniškega občana zve človek marsikaj zanimivega iz naše neposredne okolice. Časopis rada prebiram in mi je všeč. Velika škoda bi bila, če bi ga prenehali tiskati.

Jozefa Kregar, Volčji Potok

Kamniški občan je zelo dober časopis in ime v celoti ustreza v sedanjih prilikah. Prinaša mnogo zanimivih prispevkov, tudi iz življenja v krajevnih skupnostih. Osmrtnice mi povedo o ljudeh,

Slavko Šuštar

ki so umrli. Zelo rada ga berem in bi bila zanj pripravljena tudi nekaj plačati, če bi izhajanje postalo problematično zaradi finančnih težav. Spremembe imena ljudje ne bi sprejeli z veseljem.

Slavko Šuštar st., Kamnik

Jaz imena ne bi spreminjal, saj že le-to v celoti pokriva območje občine. Če bi se želeli prilagoditi

novi komunalni ureditvi, bi morali poiskati čisto novo ime. Menim, da ime Kamničan ne bi ustrezalo, ker bi zajemalo manjši obseg. Želim povedati, da sem z vsebino in obsegom zadovoljen. Menim, da prinaša glasilo premalo vesti z gospodarskega področja. Več bi morali pisati o delu v delovnih in drugih organizacijah, o privatizaciji na našem področju (tudi divjem), o denacionalizaciji in še podobnem.

Peter Mikuš, Podgorje

Za spreminjanje imena sedaj ne vidim potrebe kljub predvideni komunalni preureditvi. Glasilo je pod tem imenom zelo dobro vpeljano, ljudje ga radi berejo. Nikjer drugje ni mogoče dobiti toliko podatkov iz ožjega bivalnega območja. Za marsikatero vest bi bili prikrasani, če je ne bi prebrali v tem časopisu. Predlagam, da bi glasilo redno prinašalo vesti o napakah, kriminalu, tatvinah, redno bi morali objavljati črno kroniko in druge zanimivosti.

Povzetek!

Anketiranci v glavnem menijo, da ime Kamniški občan v celoti pokriva prostorsko razvejano občino, tudi glede na prihodnjo komunalno urejenost. Kolikor bi se odločili za spremembo imena, bi morala biti le-ta radikalna, ta-

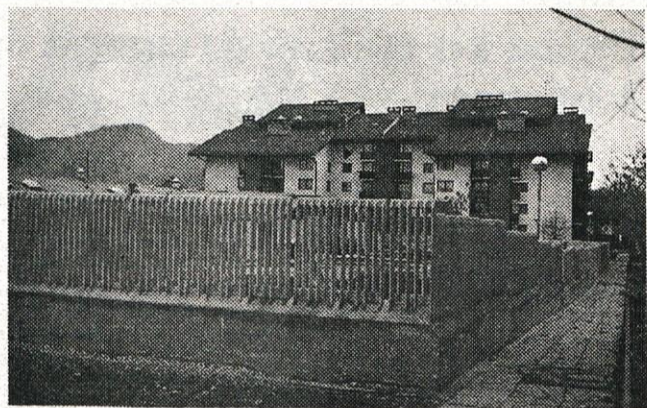

Peter Mikuš

ka, ki bi tudi vnaprej povezovala vse prebivalce dosedanjega območja občine.

Zanimiva je ugotovitev, da so bralci z vsebino časopisa zadovoljni; nihče od vprašanih ni imel posebno kritičnih pripomb. Izraženi so bili nekateri predlogi in želje, ki bi jih veljalo pri nadaljnjem izhajanju Občana upoštevati.

STANE SIMŠIČ

V desetih letih tri ograje in streha

To, kar se dogaja z ograjo okrog dupliškega oddelka otroškega vrta Antona Medveda in z njegovo streho, vzbuja skrb.

Letošnje poletje so morali po dobrih desetih letih postaviti že tretjo ograjo, saj so prvi dve (prvo iz aluminijaste, drugo pa iz železne žične mreže) zlikovci dobesedno poteptali v zemljo in si tako »prijorili«
prost dostop do igral na igrišču, do strehe, kar vse so močno poškodovali, in tudi do vstopa v sam vrtec, kjer so bile večkrat pokradene igrače in podobno.

Nova ograja, zoper katero so nekateri okoličani imeli precej pomislekov, je izdelana iz železobetonskih elementov in je stala občinski proračun preko milijon tolarjev (slika zgoraj). Vendar, kot kaže, tudi ta ne bo kos zlikovcem, saj so jo kmalu po postavitvi na treh mestih že polomili.

Poglavje zase pa je tudi aluminijaska strešna kritina na poslopju, ki bi morala po mnenju stekovnjakov zdržati najmanj petdeset let. Vendar je bila po desetletju že v takem stanju, da bi se morali otroci igrati pod dežniki. Nekaj so uničili objestneži, ki so se plazili po njej, svoj del odgovornosti pa bi morali prevzeti tudi izvajalci, saj so šele sedaj pri odkrivanju ugotovili, da so »prihranili«
skoraj tretjino izolacije, zamakalo pa je tudi pri strešnih oknih, ki jih bodo poleg celotne aluminijaste kritine morali zamenjati z novimi kupolastimi okni. (Slika spodaj). Vse skupaj bo občinski proračun in seveda vse davkoplačevalce olajšalo za dodatne 3 milijone tolarjev. Ali bomo znali in hoteli odkriti krivca za vse to in zavarovati vrtec, v katerem domuje 200 otrok, pred nadaljnjim uničevanjem! **F. SVETELJ**

Blagoslovitev konj na Križu

Na praznik sv. Štefana, zavetnika konj in druge živine, 26. decembra 1992, bo v cerkvi spreobrnjenja apostola Pavla na Križu ob 10. uri slovenska maša, združena z nošenjem lesenih figuric živali okrog oltarja in prošnjo za zdravje živine. Po maši bo blagoslovitev konj kot oživitve spomina na nekdanjo »konjsko procesijo«
v Komendi, zato vabimo lastnike konj od blizu in daleč, da se s konji zberejo od 10. do 11. ure pri podružni cerkvi na Križu. Med mašo bo ob bližajoči se 200-letnici smrti (27. april 1793) razglasitev leta Antona Breznika, avtorja Večne pratike – prve gospodarske pratike v slovenskem jeziku. **J. P.**

Odredba o ukrepih za zatiranje lubadarja

Na podlagi sklepa Izvršnega sveta občine Kamnik (1353/135-1/92) z dne 2. 12. 1992 velja Odredba Sekretariata za gospodarstvo in družbene dejavnosti občine Kamnik. Ta zadeva ukrepe za zatiranje lubadarja na območju občine Kamnik.

Nekaj poudarkov iz omenjene Odredbe:

- * Javna gozdarska služba izdela seznam lastnikov gozdov, ki jim je drevje napadel lubadar.
- * Lastniki gozdov morajo najpozneje do 28. februarja 1993 posekati in obeliti drevesa, ki jih je napadel lubadar, z gozdnimi sortimenti pa ravnati po navodilih Javne gozdarske službe.
- * Izvršni svet občine Kamnik zagotovi sredstva za pasti in vabe za lubadarja, če teh sredstev ne bo zagotovilo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

vodja JGS Kamnik
IGOR CURK, dipl. ing. gozd.

45-letnica ZUIM Kamnika

ZUIM Kamnik praznuje te dni 45-letnico delovanja. Je organizacija za usposabljanje telesno prizadetih otrok in mladostnikov, ki iz različnih razlogov potrebujejo zavodsko posebno obravnavo. Zavod jim omogoča celostno usposabljanje – vzgojno in izobraževalno, zdravstveno in psihosocialno.

Na sedanji lokaciji, v Novem trgu, deluje zavod že 30 let. Šesto leto ga vodi direktor Davorin Dominkuš. Takoj po njegovem prihodu so začeli z vsebinsko prenovo – z reorganizacijo in posodobitvijo dela. Ker se stopnja prizadetosti otrok spreminja v težje oblike, narekuje to tudi spremembo dela in dodatne pripomočke. Razvoj znanosti in tehnologije odpirata velike možnosti za te otroke in mladostnike. V zavodu se trudijo uporabiti vse možnosti. Eno od teh je računalništvo. Računalnik je pripomoček za komuniciranje na področju strokovnega dela in zabave, zato računalniške programe intenzivno razvijajo.

Uvajajo nove programe izobraževanja otrok, da bi jim olajšali iskanje zaposlitve, ko zapustijo zavod. Njihovo izobraževalno področje obsega malo šolo, osnovno in srednjo šolo ter domsko vzgojo. Šolski programi potekajo po rednih programih, prilagojene so le metode dela z učenci in normativi – številno učencev v razredu. V okviru srednje šole potekajo vzgojno izobraževalni programi za smeri: elektrika-energetik za poklic RTV mehanik, elektromehanik gospodinjstvih aparatov, sestavlja-lec elektronskih sklopov – skrajšan program, administrator in upravni tehnik. Učencem omogočajo tudi šolanje in študij na srednjih ter višjih in visokih šolah zunaj zavoda, glede na sposobnosti in interese mladostnika. Opravljajo tudi program delovnega usposabljanja s po-

udarkom na pridobivanju ročnih spretnosti in psihosocialnih veščin.

Dobro sodelujejo s SEN-ŠRM Kamnik in skupaj pripravljajo izobraževalne oblike za srednje šole. Letos so začeli s posebnim razredom v gimnaziji. Otrokom skušajo zagotoviti take pogoje, da bi lahko ostali doma. Z ljubljanskimi osnovnimi šolami že oblikujejo mešane oddelke za te otroke. Zavod naj bi pomagal oblikovati take programe osnovnega šolstva, ki bi ga ti otroci zmogli.

Osnovni problem v ZUIM je prostorska stiska. Do sedaj so obnovili le bivalne prostore, v prihodnje načrtujejo posodobiti terapevtski in ambulantni del. Njihova prizadevanja podpirajo zdravstvene organizacije.

V zavodu trenutno biva 156 otrok in mladostnikov. Njihove potrebe so specifične, vendar jih v zavodu želijo izenačiti z drugimi otroki oziroma učenci. Kljub splošni brezposelnosti se srečujejo s kadrovskimi problemi. Pomagajo si z dodatnim usposabljanjem in izobraževanjem

svojega kadra, kajti potrebujejo ljudi z dodatnimi programi. Nekateri programi zahtevajo stik z otrokom 24 ur dnevno – psihologija, občutljiva obdobja odrasčanja, sodelovanje s starši. Prav slednjemu posvečajo precej pozornosti, saj vedo, da je uspeh v največji meri odvisen prav od dobrega sodelovanja med starši, otroki in zavodom.

Direktor zavoda se zahvaljuje vsem Kamničanom, ki so na kakršenkoli način pomagali pri njihovem humanem poslanstvu in so te otroke in mladostnike sprejeli za svoje enakovredne občane. Pohvalil je tudi sodelovanje z drugimi službami v Kamniku. Ob tej priliki se nam je pridružila še glavna sestra zavoda Darinka Bandelj Milavec z zahvalo požrtvovalnemu vodji kamniških tabornikov Maretu Pahorju, ki je poleti z 10 šotori pomagal organizirati letovanje v Izoli. Ker dom za živčno in mišično obolenje še ni bil obnovljen, so učenci s pomočjo vodstva zavoda le postavili tabor na vrtu doma. **VERA MEJAČ**

Učenka delovnega usposabljanja SPELA JANEŽIČ osvaja osnove dela na računalniku.

Prodajamo božična drevesca od 19. decembra dalje, vsak dan od 7. do 17. ure v Mengšu, Gorenjska c. 4/a (smer Brnik). Limato, d. o. o.

Srečanje z duhovnikom Francetom Turkom

Božje oko lebdi nad menoj

Predstavitev

V življenje sem vstopil prvo leto druge svetovne vojne, kot najstarejši otrok iz družine, ki je prišla v novo okolje od drugod. Oče je Notranje, mati iz Koroskega, živeli smo na Gorenjskem. Popotovanje je bil glavni delež mojega življenja. Gimnazijo sem obiskoval v Pazinu. Študij filozofije in teologije sem opravil v Rimu. Tam sem bil deležen, v zavodih Germaniku in Hungariku, izjemno sistematične vzgoje; na gregorjanski univerzi pa solidne izobrazbe.

Prvo duhovniško delovanje je bilo v tujini, šele potem sem se vrnil. Kaplanske službe sem opravljal v Trnovem, na Brezovici in v Mengšu. Nato sem bil šest let v Sorici in Davči, od leta 1979 sem župnik na Selih. Čeprav je bistveni del moje osebnosti popotovanje, se nikdar nisem počutil tujec. V Cerklji na Gorenjskem smo prišli kot družina in bili zelo sprejeti. Pomembna stvar je, človeka lepo sprejeti. Najbolj črne spomine imam na novo mašo. Takrat so mi vzeli celo podobice, vendar NE domačini, farani so me tako zelo sprejeli, da sem dobil zaupanje v ljudi. Prav zaradi te ljubezni, ki jo imajo ljudje do človeka kot duhovnika, jih ne sme razočarati.

Vaše delo

Duhovniško delo med ljudmi ni preprosto. Največji problem je v tem, da se srečujete z ljudmi v izjemnih situacijah. Zato obstaja vedno odtujenost med duhovnikom in ljudmi. Ne želijo, da bi jih duhovnik spoznal v njihovem vsakdanjiku, ne želijo, da jih duhovnik pozna. To sem doživel vedno kakor težavo, ker sem že po naravi tak, da mi ni za površnost ali da bi bil samo na zunaj z ljudmi. To velikokrat boli.

S tem izmikanjem sem se nekega sprijaznil. Ker silno spoštujem človekovo svobodo, nikakor ne želim delati na nikogar nikakega pritiska. Pri tem, kar sem povedal, me moti samo to, da se hočejo ljudje pred duhovnikom pokazati drugače, kakor so. V njih je stalna želja, da bi jih videl, kakor jih je gospod Bog videl, še pred stvarjenjem, ne pa, kakršni so po vsem, kar so doživeli, in kakršni v resnici so. Ljudje bi morali imeti v duhovnika več zaupanja, ker nismo poslani, da svet obsodimo, ampak da ljudem pomagamo, da se svet zveliča. Od nas duhovnikov si ne upa nihče postavljati sodbe, ampak skušamo razumeti ljudi v tem, kakršni so, in jim pomagati.

Čas, ki ga živimo

Tale pogovor imava v adventnem času, in to je čas pričakovanja.

nja. Na žalost mi nismo ljudje adventa. Če bi človek gledal naše ljudi skozi postavitev adventa, skozi to, kar advent je, bi bil razočaran, dvakrat razočaran. Naši ljudje so deprimirani, jamrovci, razočarani so nad vsem, ne zaupajo drug drugemu. Manjka jim že naravne vere. Adventni čas je bogoslužni čas. To pa vsebuje tudi nekaj spominskega. Ljudje so vedno čakali in tudi nekaj dočakali; prvi prihod Kristusa. Ljudem to oznanjam.

Kadar jim govorim, se jim zdi ta stvar sprejemljiva. Potem pa združijo svojo naravno vero, vse obremenitve, neuspehe, in vse skupaj vpliva na nadnaravno vero. Tako ta nima moči, da bi zaživel, razočarala aktivno pričakovanje. Te moči človek pri ljudeh ne opazi. Tudi glede volitev. V tem času me je motila zbežanost, nepriljubljenost ljudi, da se poglabijo, prevzamejo osebno odgovornost za tisto, za kar se odločijo. Politične strasti vnašajo veliko nemira, nespornost, v določenih primerih pa prav sovražstvo. Bila je prehuda propaganda. Preveč besed je bilo, tako da se človek ni mogel umiriti. Zraven so padla še razna čudna gesla. Vse to je delovalo destruktivno, v smeri od tega, kar naj bi se usmerili. Da bi volitve uspele, bi se moral kandidat predstaviti, jaz bi ga moral videti, moral bi biti z njim v osebni stiku. Pisana beseda že nekaj pomeni. Veliko več pove podoba, a tisočkrat več in pravo zaupanje prinaša živ odnos. Tu je moč. Če bi bilo v življenju več tega, bi tudi vera ne bila tako abstraktna, postala bi nekaj konkretnega, utelešenega. Tako je v krščanstvu. Bistveno zanj je, da se nam je gospod Bog tako približal, da se je učlovečil v konkretni besedi. To je tisto največ, kar je možno, tista največja moč. Zato tudi tako naglašamo, da je vsak kristjan ob tem, da je oznanjevalec tudi pričevalec te besede.

Večina ljudi pa kliče Boga pred sodbo. Tudi sam sem se vprašal, čemu ljudje to počnejo. Človek, kdo si, da upa soditi sočloveka. Tudi sam sem velikokrat, kakor prerok Jeremija, jamral pred gospodom Bogom: Gospod kakaj pa ravno mene? Saj vidiš, da zaradi mene Tebe sramotijo, ko govorijo, kakšen Bog pa je, da si ni mogel najti boljšega preroka. V mojem primeru, boljšega duhovnika.

Življenjska izkušnja, modrost

Ko ima človek pol stoletja za seboj, ni več govorec, ampak pričevalec. V meni je že nekaj uklesanega, in sem postal znamenje.

Moja podoba je že izklesana. To pobodo ljudje vidijo. Sem spada predvsem oseben stik. Ljudje me vidijo kakor duhovnika pri bogoslužju, pri pogovorih, delivca zakramentov. Recimo zakramenta sprave, te pomoči, pomiritve s samim sabo, medsebojno, z gospodom Bogom. To je tisto, kar človeka izklesuje. To je izraziti poklic, ki nima smisla sam v sebi, se konstituira v dejavnosti do drugih.

V tem sem za ta leta zelo potolažen. Zelo redka stvar je, za katero bi lahko rekel, da se je z veseljem spominjam. Toda obvladal sem sebe in vsak položaj z božjo pomočjo. Največja milost se mi zdi to, da sem jasno spoznal klic Gospodov in nisem nikdar niti za trenutek podvomil vanj. V tem se je pokazala Gospodova uvidevnost do mene, da sem se ohranil kot osebnost.

Tu ne gre za nobeno asketično vajo, tudi ne za molitev, kakor si

jo ljudje na splošno predstavljajo, gre za stalno življenjsko držo. Ostati v tistem, kar že otrokom povemo: Božje oko lebdi nad tabo, ampak ne kot sodnik, ki bi povsod špegal za teboj, češ, ne skriješ se mi. Predvsem kakor ljubeče božje oko v vsaki življenjski situaciji. Zaznamovan sem s težko boleznijo, ampak to me ni zlomilo. Vem, da gospod Bog ve, čemu je to potrebno. On bo že videl za naprej. Božje oko lebdi nad menoj. V to je vključena vsa moja vera, upanje, moja molitev. Vse, kar delam, delam v tej drži. V tej duhovnosti se osebno oblikujem in v tej drži tudi obvladujem položaj. Kljub temu ostajam silno občutljiv, veliko je stvari, zaradi katerih trpim, me boli. Ampak preizkušam preko mere ne bom. V vsaki situaciji bom ostal. Tudi če se celota postavi proti meni, tudi če ne bom razumljen.

TONE ŠUŠTAR

Hrup ne naredi nič dobrega

Ljudje se po vsem svetu že pripravljajo na božične in novoljetne praznike in tako tudi v našem mestu in občini. To so prazniki, ki nas navdajajo s toplino in lepo mislijo, da bomo vsaj nekaj dni preživeli skupaj s svojo družino. V želji, da bi praznovali kar se da v miru, medsebojnem razumevanju in predvsem brez hrupa, sem se odločila napisati kratek sestavek za naš časopis.

Zelo moteča stvar, ki nastopa v predprazničnem času kot tudi med samimi prazniki, je pokanje petard, ki povzročajo neznosen hrup. Hrup pa je že v sami definiciji opredeljen kot nezaželen zvok. Ljudje v industrijskih in urbanih središčih smo nenehno izpostavljeni hrupu, in to preko celega dne, celo noči. Posledice tega so pogoste okvare sluha, saj je uho najobčutljivejše čutilo človeškega telesa. Poleg negativnega delovanja na sluh pa hrup, vpliva tudi na celoten vegetativni živčni sistem, ki ga prekomerno draži, tako da postanemo razdražljivi, nemirni, preplašeni, nastopajo motnje v delovanju srca, dihal, črevesja in žlez z notranjim izločanjem.

Nenadni močni zvoki, ki jih oddajajo petarde, nas prav v prazničnih dneh po nepotrebnem vznemirjajo, dražijo in v nas vzbujajo strah. Poleg okvar sluha (tudi težjih) ima pokanja petard še druge nevarnosti: poškodbe oči, opekline in druge rane, ki se zdravijo zelo počasi. Poškodbam so najbolj izpostavljeni otroci in mladostniki, ki so še posebno navdušeni nad pokanjem. Zato bi predlagala, tako starejšim kot mladim, naj letošnji božič in novo leto preživimo brez nepotrebnega pokanja, ob misli na tiste, ki v bližini naše domovine dneve in noči trepetajo za svoja življenja ob hrupu strelnega orožja.

Zdravstveni dom Kamnik
Dr. BERNOT MARTINA

V galeriji ZALA v Komendi je od 9. decembra do 9. januarja 1993 popoldne na ogled razstava akvarelov in gvašev akademskega slikarja Dušana Lipovca. V uvodu kataloga je dr. Mirko Juteršek zapisal, da Lipovec s svojo slikarsko dejavnostjo in intenzivnostjo že dolgo presega meje Slovenije.

Na sliki: Dušan Lipovec: Primorske hiše, gvaš, 1991

PUBLICUS, d. o. o., Ljubljana

obvešča občane, da bo odvoz smeti in odpadkov med prazniki potekal takole:

— namesto v petek, 25. 12. 1992, bomo smeti in odpadke pobirali v četrtek, 24. 12. 1992

— namesto v petek, 1. 1. 1993, pa bomo smeti pobirali v četrtek, 31. 12. 1992.

Dušan Lipovec: »Vestfalska idila«, barvna fotografija, 1992

Fotografije Dušana Lipovca

Za tiste, ki Dušana Lipovca ne poznajo prav dobro, je razstava fotografij presenečenje. Vendar pa je, danes štiridesetletnemu že dobro uveljavljenemu akademskemu slikarju (diplomiral na ALU v Ljubljani l. 1977) iz Kamnika, fotografija blizu že od dijaških in študentskih let. Takrat je napravil veliko barvnih diapozitivov in črno-belih slik, pozneje pa je kot likovni kritik strokovno-poznavalsko ovrednotil kar lepo število avtorskih fotografskih razstav. Te ocene so napisane z zelo jasnega likovnega stališča človeka, ki veliko razmišlja.

Kako je prišlo do sedanjega fotografskega razstava, pa sam pravi: »Svojih fotografskih izdelkov doslej še nisem predstavil javnosti, tako da je to moja prva fotografska razstava. Do nje je prišlo povsem po naključju. V nemškem mestu Ennigerloh in okolici, v Vestfaliji, kjer sem gostoval kot soavtor razstave Kamniški likovni trenutek konec letošnjega septembra, sem posnel dva barvna filma. Ko sem dobil izdelane fotografije, sem ugotovil, da se mi jih je večina dobro posrečila. Tako je nastala tudi cela serija barvnih fotografij »ODSEVI«, ob katerih sem bil, to moram priznati, tudi sam presenečen. Ko pa sem fotografije pokazal še drugim, se je porodila zamisel o razstavi...«

Tako je pred nami 35 fotografij, na katerih je Lipovec udeležil svoja geometrijska razmišljanja, ki jih vedno nosi s seboj, svojo likovno vizijo sveta in predmetov v njem. Sploh ni tako važno, ali vzame čopič in papir ali pa kar fotoaparata. Skratka, če rečemo malo po domače: Kamorkoli že pride, si ne more kaj, da ne bi malo počistil terena ali pospravil dvorišče... In ko tako miselno vse počisti in uredi, je naprej samo še stvar obrti, slikarskega ali fotografskega znanja, likovna govornica avtorja; slika zažari v novem sijaju — in tako svojo ureditev sveta posreduje naprej... Impulz za te fotografije je prav gotovo dobil v urbani pokrajini mondrianovskih barvnih polj in ostro zarisanih črt, ki ta polja spravljajo v nek dokončen red. Tako nekako pa bi lahko razmišljali tudi ob njegovem bogatem slikarskem opusu.

FRANCE STELE

Mala lončena plastika Nataše Prestor

V salonu galerije Majolka v Kamniku razstavlja v novembru in še del decembra malo lončeno plastiko NATAŠE PRESTOR, ki črpa svojo kreativnost iz ljudskega izročila in nadaljuje tradicijo slovenskih lončarjev, ki so nemalokrat ustvarjali tudi figurativno keramiko. Keramični izdelki Nataše Prestor seveda niso le nekritični posnetki našega etnološkega izročila, temveč so samostojni in samosvoji, neposredni, včasih malce naivni, pa ravno zato pristrčni, tudi humorni, predvsem pa likovno občuteni kiparsko-keramični artefakti. Njene »ljudske figure«: pivci, lončarji, orači, kosci, lovci, godci; pa ženini in neveste, bajeslovna Veronika z zmajema, sveti Jurij, ki ubija zmaja, kralj Matjaž in še bi lahko naštevati, izražajo priten humor in prvinsko veselje do življenja, kot da nas hočejo odvrti od pretresenosti od zla, s katerim je preplavljen svet. Takšne so tudi njene keramične živali: muce različnih velikosti, konj ali riba, zmaj ali mamut. Potem so tu še drobni posnetki predmetov iz zakladnice naše kmečke polpreteklosti: svečniki, podstavki, solnice, kropilniki, modeli za peko, različna posoda, celo miniaturni zidan štedilnik. Tudi ti krhki izdelki v zmanjšanem merilu, ki se zgledujejo po kuhinjskem inventarju naših babic, niso le posnemanje etnološkega izročila, ampak ima še tako droben predmet svojo dušo. Nič ni izumetničenega, vse je naravno, pristrčno, kot od »boga dan«. V svetu, ki skoraj ne najde več časa za drobne in dobre stvari, so ti ljubki izdelki še dragocenejši. Lahko so vzorčen primer, kakšni naj bi bili naši slovenski turistični spominki, ki naj radostijo oko in bogatijo duha.

Nataša Prestor je pri svojem ustvarjanju tudi dovolj samokritična, zato sodeluje z različnimi poznavalci ljudske blaga in upošteva nasvete tako lončarskih mojstrov kot Etnološkega oddelka Filozofske fakultete v Ljubljani. Zanimajo jo tudi pri nas nekoliko pozabljene keramične tehnike, denimo tehnika fajansa. Za svoja dela je Nataša Prestor prejela tudi že nekaj javnih priznanj.

Ob odprtju razstave je raziskovalka ljudskih pesmi in pevka LJUBA JANČE zapela nekaj lepih ljudskih pesmi, ki so obogatile večer in se lepo vklopile v kontekst razstave.

Razstava bo odprta do 12. decembra 1992.

DUŠAN LIPOVEC

V knjižnici smo zapeli z Janezom Bitencem

V predšolskem obdobju se otrok zaznavno — gibalno, čustveno, socialno in spoznavno razvija in tako specifično zaznava, doživlja in razume življenje, izraža svoje potrebe in želje. V tej komunikaciji ima tudi knjiga na razvoj otrokove osebnosti velik vpliv, zato so prva srečanja z njo neprecenljive vrednosti. Morda bodo prav ta skrbno izbrana srečanja vplivala na odnos do literature v kasnejšem obdobju.

Ob otrokovih lastnih prvih poizkusih prek igre omogočamo spoznanja, da nas knjiga bogati, uči, sprošča in zabava. V vrtcu si otroci lahko slikanice ogledujejo vsak dan in si širijo besedni zaklad in obzorje.

Otroci v domačem varstvu pa večkrat te možnosti nimajo, zato smo se v naši knjižnici odločili, da bi z dejavnostmi obogatili otrokov odnos do kulture.

V torek, 1. decembra, smo imeli na obisku priljubljenega otroškega pisatelja in skladatelja Janeza Bitenca, ki je z glasbeno pravljico *Petelinček, kam pa greš?* razveselil najmlajše. Dvorana knjižnice je ob tovrstnih priložnostnih premajhna, otroci se vživijo, na kar kaže tudi čas, ki je vsakokrat prekratek, zato pa se otroci naslednjic tem rajši vračajo.

Najmlajše naj še enkrat opozorim, da se v naši hiši enkrat mesečno odvijajo lutkovne igrice, ure pravljic s knjižničarko Matejo (vsak drugi torek v mesecu ob 17. uri), Ostržek (vsak četrtek ob 17. uri) in seveda tudi vsak torek ob 13. do 19. ure, ko knjižničarka Beti vrti risanke v medioteki.

Tovrstne prireditve motivirajo tako najmlajše kot tudi njihove starše, da postanejo naši redni obiskovalci.

SAŠA KOS

Novoletni pogovor – dr. Emilijan Cevc

KAMNIČAN PO SRCU IN DUŠI

O svojem mestu ve vse, kako se je rojevalo, kako razvijalo in cvetelo, kako jokalo in venelo. Pozna njegovo preteklost in zgodovino, ve o veljavi, duhovnih in umetnikih, ki so ga gradili in krepili. Z njim živi tudi danes, čeprav ga je življenjska pot že pred leti zanesla v Ljubljano, kjer si je v naselju Zlatek ustvaril dom.

Dr. Emilijan Cevc, rojen leta 1920, po stroki umetnostni zgodovinar, bil je zaposlen na SAZU kot znanstveni svetnik. Preučuje zlasti srednjeveško kiparstvo na Slovenskem, tuja pa mu ni niti sodobna umetnost, s področja katere je objavil že precej razprav. Naj na to skop predstavitev navežem prvo vprašanje. Rodili ste se v Kamniku dve leti po koncu prve svetovne vojne. Kako ste takrat živeli in kakšne spomini imate na otroštvo?

Mikavna je razlaga mojega primka, saj je povezan s potočkom Cevka, ki teče pod cerkvijo na Lokah v Tuhinjski dolini. Ob tistem potoku je stala bajta, v kateri so naši že v 17. stoletju živeli kot gostači (podnajemniki). Sam se nisem rodil v Tuhinju, ampak v Koširjevi hiši, v kateri je danes Maleševa galerija. V njej smo nekaj časa tudi živeli, dokler se ne oženil trgovec Hvala, ki je imel v spodnjem delu hiše trgovino. Takrat smo se preselili v današnjo Japljevo ulico, na Stari trg, ki so ga potem preimenovali v Trg svobode.

Spominov na otroške norčije pa je kar precej. Na drugi strani ulice je bila Zoretova kovačija, ki je bila za otročad pravi raj. Ob sobotah in nedeljah, ko je bila kovačija zaprta, smo se zbirali na kovačevem podu (s hlodi tlakovani kvadrat), ki je bil šahovnica

za vse naše igre. V bližini pa je imela meščanska korporacija skladišče drv, ki je bilo naše improvizirano gledališče, v katerem smo najraje izvajali rokovanjske igre. Poseben kulturni užitek pa smo doživljali ob večerih, ko je Maticičev oče ob odprtem oknu igral na harmoniko.

Še pred pričetkom druge vojne se je vaša družina izselila iz Kamnika. Zakaj?

Leta 1935 smo se po sili razmer za deset mesecev preselili na Štajersko. Oče je bil namreč bivši trgovec, čeprav brez smisla za trgovino. Tega se je zavedal, saj sem ga večkrat slišal reči: »Le zakaj se nisem izučil za šuštarja?« Navadno je okrog božiča vedno vzel zvezek, v katerega je zapisoval neplačane račune, in tistim, ki niso mogli plačati, odpisal dolg – v božjemu imenu! Imel je pa trgovino v najemu prav v Pintarjevi hiši (hiša med občno in staro pošto).

Ker sva se dotaknila te črne točke v obnovljenem Kamniku, bi vas poprosil za vaše podatke o tej znameniti hiši.

Včasih je bila to hiša kamniškega veljaka, podjetnega moža in enega prvih kapitalistov Jurija Seidla in kot taka ena najodličnejših hiš v Kamniku. Kljub temu da je bila kasneje večkrat prezidana, je na njej še opaziti gotske portale, na oknih reliefe in renesančne arkade na stebrih, v enem od spodnjih prostorov pa so menda na stenah celo freske, seveda zakrite z ometi. Je pa velika škoda, da hiša s takšno zgodovino propada sredi Kamnika.

Kako je naprej potekala vaša pot, menda vas je med šolanjem v gimnaziji pritegnilo tudi naravoslovje?

Ker oče tudi na Štajerskem ni dobil službe, smo se preselili

v Ljubljano, kjer sem obiskoval peto šolo. Narava in njeni čudeži so me res premamili, zato smo s prijatelji v Kamniku ustanovili naravoslovno društvo Frana Erjavca, pripovednika in profesorja naravoslovja. Ker smo bili vsi po vrsti zaljubljeni tudi v Egipt, smo društvu dodali še zveneče ime – Skarabej. Zasluge za ustanovitev ima tudi gospod Sadnikar, pri katerem smo si navadno ogledovali njegove zbirke starin. Posebej so nas navduševale kosti in lobanje jamskega medveda, sami pa smo zbirali vse, kar je imelo povezavo z naravoslovnjem, hrošče, žuželke, kamne, kosti ipd. To pa še ni bilo vse, saj smo risali tudi zemljevide in torise jam, ki smo jih obiskovali.

So bili med člani vašega društva tudi drugi znani Kamničani?

Gonilni sili sva bila verjetno midva z dr. Matjašičem, okoli naju pa še Cene Maticič, Bogo Koželj, Janko Tominc in drugi. Posebej lepe spomine sem ohranil na Janka Tominca, ki je padel med drugo vojno. Še leta 1942 sva kovala načrte, kako bova po vojni napisala zgodovino Kamnika, on z zgodovinskega, jaz pa z umetnostnega vidika.

S prijatelji smo prelezli vse luknje v okolici mesta, na Brezjah, v Samotnem mlinu in v Sotški. Zgodba zase pa je Mokriška jama, iz katere sva z dr. Matjašičem prinesla domov vsaj 20 kilogramov medvedjih kosti. O tem najinem podvigu je pokojni prof. Zika objavil članek v Slovenscu, upravnik psevdokraljevskih lovišč pa je zaradi te »tativne« vložil na občini pritožbo, ki pa je k sreči niso obravnavali.

Ste mladi raziskovalci svoje najdbe tudi kdaj razstavljali?

V Koželjevi hiši na Šutni smo imeli svojo sobo, v kateri smo večkrat prirejali razstave. Vsak je iz svoje zbirke prinesel tisto,

kar se mu je zdelo najbolj imenitno. Sam sem razstavil tudi Tutankamonovo mumijo. Po slikah sem jo naredil iz ilovice, ki smo jo kopali za kloštrskim zidom. Mumija se je dala odpreti in notri je ležalo lepo ovito in z bronzo pobarvano truplo iz ilovice. Vse skupaj smo položili v veliko škatlo, ki jo je osvetljevala baterija, stene sobe pa smo poslikali z egiptčanskimi podobami.

Vam je bila kakšna od vaših najdb še posebno draga in jo mogoče hranite še danes?

Naš vzornik takrat je bil prof. Srečko Brodar, ki je v Mokriški jami iskal artefakte, vendar brez uspeha, saj je obilica ljubiteljskih raziskovalcev, ki so v jami iskali predvsem medvedje lobanje, v njej napravila velik nered. Zato je prof. Brodar obljubil nagrado tistemu, ki bo v jami našel prvi artefakt. O nagradi nisem razmišljal, sem pa nekoč pobral v ilovico zavrt medvedji zob. Ko pa sem doma z njega spral ilovico, sem opazil da to ni zob, ampak obdelana kost, ki se je povsem prilegala dlani. Bilo je to primitivno, že obrabljeno šilo, ki ga še danes hranim. Nekoč kasneje sem ga pokazal prof. Brodarju, vendar mi najprej ni verjel, da gre za artefakt in šele po vojni, ko sva bila že oba na Akademiji za znanost in umetnost, je napol priznal mojo najdbo, potrdil pa jo je šele njegov sin, ki je prav tako postal odličen paleontolog. Na osnovi moje najdbe se je odločil tudi za nadaljnje raziskovanje in v jami odkril še vrsto predmetov, ki so dokazovali da je v njej res bila ledenodobna kvartarna postojanka.

Po končanem študiju ste si življenje uredil v Ljubljani.

Moja mladostna navdušenja so me skoraj pripeljala v študij biologije in egiptologije, a sem se kasneje le odločil za umetnostno zgodovino. Imel sem najboljšo

profesorje, ki sem si jih lahko želel, s sem zaradi vojne diplomiral šele leta 1947. Po diplomi sem nekaj let delal v spomeniškem varstvu, eno leto kot kustos v Narodni galeriji, potem pa sem pristal na Akademiji kot asistent prof. Steleta, kjer sem služboval 42. leto.

Se spominjate kakšnega pomembnega trenutka iz povojnih let?

Povedal bom, kako lahko včasih korist prinese tudi človekova zaletavost. Takrat sem sodeloval tudi v Komisiji za ugotovitev škode na kulturnih objektih. Kakšnih materialnih koristi od tega nisem imel, saj sem le sem in tja dobil kakšno liro za malico. Bolj vesel sem bil brezplačne karte za prevoze z vsemi javnimi prevoznimi sredstvi, saj sem jo redno uporabljal in hodil k tetam v Kamnik na malice.

Ena od naših nalog je bila tudi obnova gradu v Smledniku. Med ogledom dvorane smo ugotovili, da se strop, na katerem so bile čudovite freske, poseda. Po ogledu le teh sem, neumen, kot sem bil, izjavil, da jih je naslikal Jelovšek. Če je pa tako, so rekli, potem je pa strop nujno potrebno rešiti, da ne bo zgrmel na tla dvorane. In tako so ga rešili, vrsto let kasneje pa po zaslugi moje žene tudi ugotovili, da je freske naslikal zelo kvaliteten baročni avstrijsko-češki slikar. Ta moja zmota mi sicer ni v veliko čast, je pa prinesla veliko korist.

Precej ste tudi objavljali, predvsem o srednjeveškem kiparstvu na Slovenskem. Kako da ste se lotili tega področja?

Srednjeveška plastika na Slovenskem je bila do takrat še nepreobrana ledina, saj je bilo znanih le okrog 70 del. Ko sem končal svoje delo, se je ta zbirka srednjeveških plastik povečala na več kot štiristo del.

Morda še nekaj besed o ra-

ziskavah v Kamniku. Kot vam je posebej pri srcu Mali grad?

Prve sonde na Malem gradu smo naredili pred dvaintridesetimi leti, ker nisem verjel tlorisom in presekom, da je kapela nastala kar v enem delu. Imel sem prav, vendar je zgodovina Malega gradu tako bogata in zanimiva, da jo prihraniva za drugič.

Smo pa Kamničani v letih pred vojno »naglo zasloveli« zaradi odkrita še drugega mamutovega okostja. In še preden je bila najdba potrjena, sta se v mestu še oblikovala dva tabora; prvi, ki je zagovarjal zahtevo, da se okostje prenese v ljubljanski muzej, in drugi, ki je mamuta na vsak način želel obdržati v Kamniku. Na koncu so vsi ostali z dolgimi nosovi, saj so podrobnejša izkopavanja dokazala, da ne gre za mamutovo, ampak za konjsko okostje.

Kako pa je z jezerom v Kamniku, ki ga dokazujejo tudi privezi za čolne na obzidju neveljske cerkve?

Res sem želel slišati zgodbo o tem, da je mamut padel v jezero ali pa obtočil v močvirju, vendar jim ne verjamem. Blizu resnici je gotovo trditev, da je bila tam paleolitska postaja, saj so bili poleg mamutovega okostja najdeni tudi artefakti, v bližini katere so lovci mamuta pobili. Da je bilo tam jezero, pa je le malo preveč smela trditev, saj ni nikjer nobenih jezerskih usedlin niti jezerske favne. Kavljav za ladje in čolne prav tako ni nihče videl, sliši se pa le po, ko kdo pove, da je jezero, ki je preplavaljo celotno kamniško kotlino, odtoklo šele takrat, ko je narasla voda predrla zapreko med Starim in Malim gradom. Grušč naj bi podrl samostan pri Grobljah in zasul Drnovo, kjer pa so le ostanki ilirskih postojank. Jezero torej obstaja le v ljudskih izročilih.

MATIC ROMŠAK

Luč miru tudi v našem mestu

Bralcem KO, ki spremljajo odjaje avstrijske televizije, najbrž ni nepoznana akcija, najbrž pod naslovom Luč miru. Akcija poteka že peto leto; na kratko pa bi jo lahko predstavili takole: avstrijski otrok v času pred božičem prinese gorečo luč iz Svete dežele v določen kraj v Avstriji. Potem pa se plamen betlehemske luči širi od rok do rok po pokrajinah in domovih Avstrije. Pri tem imajo odločilno vlogo železnica ter avstrijski skavti. Akcija je hitro osvojila srca sosedov in postala mednarodna akcija. Ta simbol miru je v minulih letih že prestopil meje Madžarske, Slovaške, Češke, Poljske, Romunije, Ukrajine, Nemčije ter lani prvič tudi meje Slovenije in Hrvaške. Luč, simbol božjega miru, izraža željo narodov Srednje Evrope, da bi radi s svojimi sosedi živeli v miru.

Pred nami je božič in s tem čas, da poleg sveč in svečic prižgemo luči tudi v naših srcih ter v srcih tistih ljudi, ki so željni miru. Zato, da bo luč miru zagorela v slovenskih družinah in domovih, bodo še bolj organizirano kot lani poskrbeli slovenski katoliški skavti in slovenski železničarji.

Betlehemska luč bo z vlakom z Dunaja prek Maribora in Celja prispela v Ljubljano v nedeljo, 20. decembra, kjer bo osrednja proslava in sprejem. Nato pa bo vožnja z vlaki nadaljevala pot še v druge kraje Slovenije. V Kamnik bo betlehemska luč prispela v ponedeljek, 21. decembra, z vlakom ob 16. uri. V spremstvu skavtov z baklami bo odšla v frančiškanski samostan, kjer bo priložnostna liturgija; od tam pa bo krenila na pot po župnijah kamniške dekanije.

V farnih cerkvah bo lučka na

voljo, da njen plamen in sporočilo miru ponese vsak, kdor želi, na svoj dom. V tednu po 11. decembru bodo po župnijah na voljo posebne svečke, posebej narejene za namen akcije. Ob svečkah bodo tudi listi, kamor bodo zainteresirani lahko zapisali želje posameznikov, ki sami ne morejo priti po lučko, pa si jo vseeno želijo na dom. Tem željam bodo poskušali skavti in mladi po župnijah ustreči.

Lanskoletna akcija se je končala z besedami: »Slava Bogu v višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji!« (Lk 2, 14) S temi besedami želimo betlehemske luči in njeni poti po Sloveniji pa tudi po Kamniškem uresničitev tistih plemenitih ciljev, s katerimi je krenila na pot in sploh prišla k nam iz votline Kristusovega rojstva.

Mir je potreben vsem – posameznikom, da bi v naglici življenja našli trenutke, ki bi bili samo naši, in v katerih bi osmislili pot svojega življenja; mir je potreben našim družinam, da se vzpostavijo prepričljive harmonije družinskih članov; mir je potreben našim domovini; potreben je sosedom, ki celijo rane vojne ali pa so še v vojni; potreben je povsod tam, kjer se kršijo človekove pravice... in prav je, da vsaj v tem trenutku leta pomislimo na to, kako velika vrednota je mir, predvsem pa, da dozorj v nas spoznanje, da smo za mir – vsak tam, kjer je – tudi odgovorni.

DANIJEL BEZEK

Zima prekrije naravo s snežno odejo, dnevi se zmerom kasneje prebujajo in zmerom prej prehajajo v hladni somrak večera. To je čas, ko se v hladu in temi skrivata skrivnost in groza. Človek je trepetal pred duhovih svojih prednikov, ki naj bi ga v tem času obiskovali, trepetal je v strahu pred pojemačo močjo sonca. Da bi se ubranil neznane moči, ki jo je čutil v naravi, se je zatekal k čaru, s katerim si je razmašnil skrivnostno zaveso, ki mu je zagrinjala pogled v prihodnost.

Vera v duhove prednikov, ki da se v tem času pogostejše vračajo na ta svet, je bila zelo močno zakoreninjena med našimi predniki. Stoletja krščanstva je niso mogla iztrebiti, Cerkev pa ji je uspela dati nov smisel. Na mesto nejasnih, grozljivih predstav je stopila svetla in topla vera v rojstvo Odršenika in v odrešenje slehernega človeka. Nekdanji strah se je umaknil in v temsi si je luč izjaslil.

Ob začetku zime Cerkev z adventom (lat. adventus = prihod) začneja svoje cerkveno leto. To je čas duhovne in zunanje priprave na božič, ki obsega štiri tedne pred božičem (včasih jih je bilo pet) in ima še posebej simboličen pomen.

Najstarejši način priprave na božični praznik je bil post,

ki se je ohranil pri nas do nedavnega. Še dandanes pa ljudje po stari navadi obiskujejo adventne zornice, s katerimi simbolično obujajo Kristusov prihod kot dan odrešenja. V cerkvi vlada vijolična barva, ženitovanj ni, tudi fantovsko petje je v tem času zamrlo.

V spomin na pričakovanje obljubljenega Odršenika se je šele med prvo in drugo svetovno vojno začela uveljavljati šega pletenja adventnega venca in prižiganja štirih svečic na vsako adventno nedeljo.

Zgodovinar Valvasor pa v svoji Slavi Vojvodine Kranjske opisuje današnji mladini že popolnoma neznan šego žganja čoka-panja, ki so jo na sveti večer držali kmetje v Istri. Ni pa se težko spomniti, kako počisti in pospravljeni so morali biti hiša, dvorišče in hlev v dnevih, ko je raslo pričakovanje svetega večera. Še v preteklem stoletju je sodilo h krašenju hiše za božič predvsem zatikanje zelenja na različne kraje v prostoru in v okolici hiše.

Iz nemških krajev pa je k nam prodrla in se v mestih v drugi polovici prejšnjega stoletja, po kmečkih domovih pa šele po prvi svetovni vojni, razširila navada postavljanja božičnega drevesca. Med zelo prijetna opravila pričakovanja

božiča – praznika miru pa sodi tudi postavljanje jaslic, pri čemer sodelujejo zlasti otroci.

Med šegami in običaji pa je ostalo več predkrščanskih poganskih navad, s katerimi so se zoperstavljali čarovnicam in drugim zlim duhovom, vedeževali o prihodnosti posameznika, družine ali celo vse vasi, napovedovali bodoče zakonske druge, bdeli nad vremenom v prihodnjem letu... Vsako leto so na sv. Barbare dan (4. 12.) motniški rudarji v veri, da jim bo svetnica pri Bogu izprosila luč ob smrtni uri, prižigali luči v rudniku.

Češnjeve veje, ki jih na Barbarino odrežejo in postavijo na toplo ponekoda na Koroskem, okoli božiča zacvetijo ter naznanjajo srečo in zdravje, v nasprotnem primeru pa se je bati nesreč, bolezni ali celo smrti.

Tudi god sv. Lucije (13. decembra) kakor Miklavžev prinese v morečo jesensko enoličnost vsaj nekoliko spremembe. Z Lucijinim dnevom je vse do danes povezanih več ljudskih verovanj in navad. Po starem julijanskem kalendarju je bil to najkrajši dan v letu, v katerem je človek smel uporabiti čare v svojo korist, ki mu sicer niso bili dostopni. Ta dan je kasneje prevzel god sv. Tomaža (21.

12.). Vraža, izpričana v mnogih slovenskih krajih, pravi, da je treba na Lucijin dan začeti izdelovati čarobni stolček, s katerega na božič ob polnočnici med povzdigovanjem vidiš vse coprnice v fari. Stolec moraš stesati iz različnih vrst lesa, pri tem pa ves čas molčati, zakaj »kakor hitro bi spregovoril, je vse delo zastoj.« Po videnju pa, »če fant srečno uide, izve fara še isti večer, katera izmed žensk je čarovnica...«

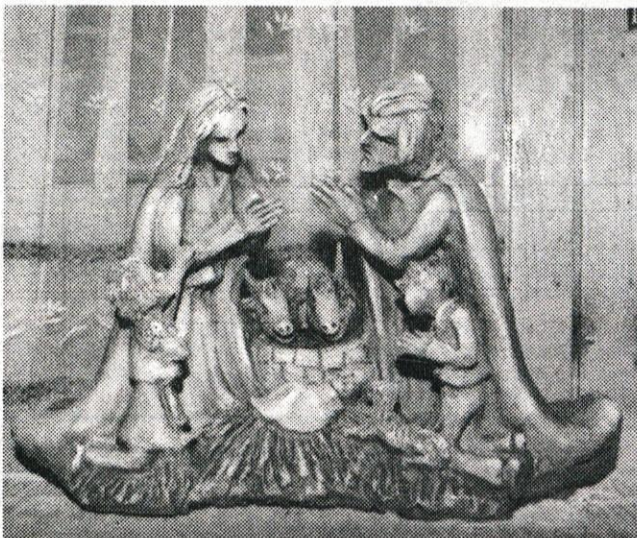
Zadnjih dvanajstero dni od sv. Lucije do božiča po ljudskem verovanju ustreza dvanajstercer mesecem v prihodnjem letu. Vreme prvega dne napoveduje vreme v januarju, vreme drugega vreme v februarju... Da so Lucijino nekdanj zares praznovali, dokazujejo tudi prepovedi, ki krojačem, šiviljam in čevljarjem prepovedujejo opravljati njihovo obrt. »Žensko, ki bi na ta dan šivala, bi začele boleti oči, da, celo oslepela bi.«

Skoraj po vsem Slovenskem je znano, da si dekleta na Lucijino naredi papirnato zvezdo s trinajstimi rogli. Nanje napiše ime kakega fanta, trinajsti rog pa pusti prazen. Ponoči se mora dvanajstkrat zbuditi in vsakokrat odtrgati en rog. Na trinajstem roglu ji ob zori ostane ime njenega bodočega moža. Če ji je ostal prazen rog, pome-

BOŽIČ PRIHAJA

Božično novoletno voščilo

Tiha misel zblestela
nad večernim krajem,
duša odblestela
z zlatim je sijajem.
(Kosovel)

Tak tiho je, tajnostno vse,
kot da je v bajni mir za-
klete...
A čuj zvonjenja daljni glas,
napočilo je sveto jutro.
(Murn)

Tiha polnoč zemljo krije,
tožnomirna – plan in log,
bledi mesec temno sije,
spava, sanja vse okrog!
(Gregorčič)

**V imenu uredniškega odbora
in izdajatelja Kamniškega
občana vam želim mirne božične
praznike in srečno novo leto. Urednik**

Praznično razmišljanje

Vsi ti naši božiči

ni, da bo vsaj še eno leto ča-
kala ženina...

V Prekmurju in Savinjski
dolini pa dekleta na Lucijino
začno robiti ruto, ki jo na sve-
ti večer vzamejo k polnočnici,
ponoči pa si jo položijo pod
vzglavje in tako v sanjah zve-
do za bodočega druga... Da
bo letina obilna, v glavnem
pa zato, ker je zelenje lep
okras doma v adventnem ča-
su, sejejo »božično živo«, ki
ga postavljajo k jasicam, na
mizo ali v okno, kjer ostane
do dvečnice.

Na dan zimskega sončnega
kresa, ko goduje »neverni
Tomaž«, imajo coprnice še
posebno moč »čaranja«. Ta-
ko prehod iz starega v novo
leto dovoljuje s pomočjo ča-
rodejnih sredstev pogled
v prihodnost. Ponekod na
Slovenskem so dekleta meta-
la čevlje skozi vrata z nogo
kvišku ali pa čez glavo nazaj,
da bi zvedela, kdo bo njihov
bodoči ženin.

Vraža iz okolice Tolmina
pa pripoveduje, da mora tisti
fant, ki še ni poročen, zvečer
na dan sv. Tomaža, preden
gre spat, zmoliti pet očenašev
in v sanjah se mu je prikazalo
dekle, ki bo potem njegova
žena. Šeg in običajev, s kate-
rimi je človek preganjal strah
in temo pred svetlobo in ve-
seljem, do današnjih dni pač
ni bilo mogoče s koreninami
izrjaviti...

In prav je tako.

MATEJA RADEŽ

Skozi okno opazujem streho
sosedove hiše. Prvi letošnji sneg,
ki le še rahlo naletava, ne more
prekriti njene sivine in z lipe ko-
maj opazno kaplja na tla; zimska
romanca se nemočno umika
vsakdanjosti.

December je. Na belem papir-
ju pred menoj naj bi nastal čla-
nek o šegah in navadah v tem
mesecu, o izročilu, povezanem
z božičem, in misli mi uhajajo
v leto 1990. Takrat sem v zapisu
s podobnim namenom prvič sku-
šala nanizati del lepote in boga-
stva, povezanega s tem najlepšim
časom v letu. To je bilo leto
1990, naš slovenski advent. Odt-
lej nista minili samo dve leti, mi-
nila so desetletja sprememb in
spoznanj in tudi o božiču ne mo-
rem več razmišljati le kot o idilič-
nem odsevu izročila, ki smo mu
bili ponovno pripravljeni odsto-
piti mesto v družbi. Božič ni več
samo to, Slovenci nismo več v le-
tu 1990 in v naši sosesčini divja
vojna, ki bo odmevala tudi v na-
šo božično noč.

Te vrstice zato danes ne bodo
iskale sledi za šegami in navada-
mi na ustaljen način. Pa ne samo
zato, ker ne morem ponavljati
tega, kar sem zapisala takrat, in
ne zato, ker so se med tem naše
knjižne police napolnile s slikovi-
to literaturo o tem izročilu. Same
šege in navade bi si prav v Kam-
niku in okolici, tako kot druge
oblike izročila, zaslužile ne le za-
pis, temveč poglobljeno etnolo-
ško raziskavo, kakršnih se Kam-
nik do danes uspešno otepa. Za-
služile bi si jo zaradi poznavanja
lastne kulturne dediščine in zara-
di svoje sporočilnosti, ki govori
tudi v današnji čas. Prav zaradi
tega današnjega časa pa moramo
kdaj pa kdaj tudi na izročilo in na

naš odnos do njega pogledati še
z druge strani.

V dneh pred božičem, ko umi-
ra staro leto, se namreč človek
sooča s temeljnimi bivanjskimi
vprašanji, na katera se je v stolet-
jih odzival na različne načine.
Umiranje narave ga je opozarjalo
na lastno in ga navdajalo s stra-
hom, ki ga je premagoval z moč-
jo svojega predstavnega sveta.
Krščanska priprava na božič in
samo božično praznovanje zato
vsebuje veliko predkrščanskih
usedlin, ki so danes razpoznavne
le z ustrezno razlago, segajo pa
od spomina na mrtve ob prazni-
ku vseh svetih preko Miklavževe-
ga sprevoda in številnih obrednih
dejanj ob božiču do svetih treh
kraljev.

Temeljno sporočilo in podlaga
vseh predkrščanskih obrednih
dejanj je prizadevanje, da bi obu-
dili umirajočo naravo in pomirili
duhove, ki bi jim v teh mračnih
dneh utegnil škodovati. Kajenje
po hiši na vse tri svete večere,
kurjenje božičnega panja in luč
vso božično noč, krašenje hiš
z zelenjem, z bršljanom in smreč-
jem, predvsem pa obredni kruh,
poprtnik, ki je moral biti na mizi
vse tri svete večere – vse to je
krščansko sporočilo božiča na-
polnilo s starejšo dediščino. Čas
od božiča, delno še pred njim pa
do svetih treh kraljev so napol-
njevali tudi različni obhodi; ti so
se najdlje ohranili kot obhodi tri-
kraljevskih kolednikov. V ta du-
hovni svet, ki ga je že pred stolet-
ji prekrilo krščansko sporočilo
božiča, so sredi 19. stoletja tudi
na podeželju vstopile jaslce: te
so božično vzdušje v samostanih
in cerkvah ustvarjale že od konca
18. stoletja. Še pozneje se je jasli-

(Nadaljevanje na strani 11)

Zimsko veselje (foto: Janez Kosmač)

Državno prvenstvo v kegljanju

V organizaciji Keglskega kluba Kamnik je konec meseca novembra na kegljišču Planinka potekalo državno prvenstvo v kegljanju za pionirke in pionirje. Organizatorja Dragan Marković in Slavko Suštar sta skrbela za nemoten potek tekmovanja, kar 81 mladih kegljačev in kegljačev pa za čimboljše rezultate, ki jih res ni manjkalo.

Domači trener Marković je povedal, da je z rezultati, ki so jih dosegli njegovi varovanci, zadovoljen, manj pa z možnostmi za trening. Do državnega prvenstva so namreč trenirali le štirikrat, saj imajo steze na voljo le dve uri na teden. Upa pa, da bodo kmalu tudi z najmlajšimi prišli sistematično delati, kar bo nedvomno prineslo še boljše rezultate. Prvi preizkus bo že konec tega tedna, ko bo na istem kegljišču občinsko prvenstvo za mlade kategorije.

Rezultati državnega prvenstva:

PIONIRJI I: 1. Mitja Gornik KK Brest, 2. Bojan Burja KK Rudar, 3. Patrik Pavšič KK Gorica.

PIONIRJI II: 1. Matjaž Jerman KK Adria, 2. Uroš Lavrečič KK Adria, 3. Ervin Teržič KK Brest, 9. Matevž Poljanšek KK Kamnik, 14. Matej Kern KK Kamnik.

PIONIRKE II: 1. Adriana Usaj KK Gorica, 2. Irena Hladnik KK Tekstina, 3. Tanja Jarc KK Konstruktor.

PIONIRJI III: 1. Damjan Škrjanc KK Triglav, 2. Stanko Juh KK Rudar, 3. Tadej Sobočan KK Slovan, 17. Goran Lelek KK Kamnik.

PIONIRKE III: 1. Daniela Miškovič KK Gorica, 2. Karmen Marinič KK Gorica, 3. Katja Meden KK Brest.

PIONIRJI IV: 1. Aleksander Hor KK Gorica, 2. Sandi Sajko KK Konstruktor, 3. Tomaž Žvanut KK Triglav, 10. Luka Podjed KK Kamnik, 11. Matjaž Pivk KK Kamnik,

Dunja Markovič, Matjaž Pivk, Miha Potočnik

12. Miha Potočnik KK Kamnik.

PIONIRKE IV: 1. Lina Eržen KK Triglav, 2. Nina Podlesnik KK Ru-

dar, 3. Zlatka Belančič KK Slovan, 6. Irena Brunšek KK Kamnik, 11. Dunja Markovič KK Kamnik.

M. R.

Odbojka dokazuje svojo kakovost

Članska ekipa OK Novi Granti Kamnik uspešno nadaljuje trnovo pot do visokega mesta v prvi ligi. Pohvali se lahko s sedmimi zmagami in samo enim porazom, pa še ta je bil z voščeno ekipo. Morda smo se gledalci že malo razvadili in od ekipe vedno zahtevamo bleščečo igro, kar pa jim vedno ne uspe. Jasno je, da vrhunska igra zahteva veliko finančnih sredstev. Tako so nekatera podjetja pokazala razumevanje in jim nakazala nekaj denarnih sredstev. Večina podjetij pa je takih, ki pomoč samo obljublajo. Vedeti moramo, da prav odbojkarji predstavljajo Kamnik, tako v Sloveniji kot v tujini.

V veliki športni hali OŠ Frana Albrehta so Kamničani 28. novembra gostili ekipo Granit Preškrba iz Slovenske Bistrice. Obe ekipi sta začeli s povprečno igro, zato je prvi niz trajal celih 30 minut. Moštvi sta se ves čas menjavali v vodstvu. Na obeh straneh so napravili več začetniških napak. Poleg tega se gosti niso strinjali z nekaterimi odločitvami glavnega sodnika Mihorka, zato so bili kaznovani z rdečim kartonom. Podobna igra se je nadaljevala v drugem nizu. Vendar pa so Kamničani zbrali dovolj moči. Z nekaterimi hitrimi in učinkovitimi akcijami so kmalu dosegli visoko vodstvo. Pri rezultatu 12:2 je trener Kamničanov v igro poslal dva neizkušena igralca, kadeta Orla in Šnabla. Tako so po dobri eni uri igranja Kamničani premagali gostujočo ekipo z rezultatom 3:0. Pohvalen je trud bolj izkušenih igralcev, saj z dobro igro omogočajo mlajšim igralcem, da pridobijo potrebne izkušnje za igranje v prvi ligi.

Povsem drugače pa je bilo na gostovanju v Zirovnici v soboto, 5. decembra. Kamničani so z zavzeto igro premagali ekipo Prom Zirovnica, ki je okrepljena z igralcem Bujakom, bivšim prvotligašem iz BiH. Vendar jim ta pomoč ni dosti pomagala, saj, kot pravi pregovor, »ena ptica ne prinese pomladi«. V prvem nizu so Kamničani oddali le 6 točk. Dobljene točke pa so bile predvsem rezultat visokega bloka, kar je bil vseskozi najboljši element Kamničanov. V drugem nizu so po visokem vodstvu Kamničani popustili, kar je pri njih navada, in igralci iz Zirovnice so uspeli priti do 10. točke. Kljub spodrsu so Kamničani zaključili niz sebi v prid. V tretjem nizu pa so dobili možnost tudi drugi igralci, ki ponavadi sedijo na klopi. Dokazali so, da tudi oni nekaj znajo, in so uspešno zaključili niz in hkrati igro. Tako je bil končni rezultat 3:0 za ekipo iz Kamnika pričakovan in zaslužen. Tudi tokrat se je izkazalo, da Kamničani

lahko s kolektivno igro marsikaj dosežejo. Kako se je končal boj za drugo mesto, ste se lahko prepričali na sobotni tekmi.

Drugi del prvenstva in s tem boj za vstop v play off in Evropo se bo nadaljeval v sredini januarja. O točnem datumu boste, kot do sedaj, obveščeni preko informacij CATV impulza. Vsi športni navdušenci ste že v naprej vabljeni na ogled tekem edinega kamniškega prvotligaša.

SLIKA: Koncentracija pred sprejemom servisa

JOŽE JANKOVIČ

KARAVANŠKA LIGA V ROKOMETU

Ob prvenstvenih tekmah, ki jih kamniški rokometišči igrajo ob koncu tedna, igrajo tudi vsak drugi teden (ponavadi bodo to srede) tekme Karavanške lige, ki jo igrajo klubi drugih lig iz SLOVENIJE IN AVSTRIJE. Ta liga je Kamničanom prišla zelo prav, saj jim je primanjkovalo treninga tekem, ki pa so povzročili še mednarodnega značaja. V ligi sodelujejo štiri slovenske in štiri avstrijske ekipe. Do sedaj so odigrali tri kola in, kot je bilo pričakovati, so slovenske ekipe premočan nasprotnik avstrijskim, saj so le ti (Avstrijci) v prvem kolu doživeli same poraze. V Kamnik so prišli rokometišči iz Beljaka. Ti so v mestu pustili zelo blede vtise, saj so igrali rokomet na ravni slovenske kadetske lige. Zato se tudi Kamničani niso mogli prav razigrati in so tudi sami razočarali številne gledalce. Na koncu so Kamničani visoko premagali gostujočo ekipo. Razlika je bila kar 12 golov. Na drugi tekmi so naši gostovali pri RK Preddvor in visoko izgubili proti tekmeču za vrh lestvice v Karavanški ligi, prav tako pa tudi v drugi slovenski ligi. Tekme Karavanške lige igrajo Kamničani brez igralcev, ki služijo vojaški rok. Tretjo tekmo pa so Kamničani igrali doma s SVVW RENAULT WURT iz Celovca. Ekipa je po prvih tekmah veljala za dokaj močno in naši so se je upravičeno bali. Avstrijci so večji del prvega polčasa vodili in Kamničani so komajda rešili izenačen prvi polčas. Drugi polčas bi kmalu ponovil rezultat iz prvega, a so se naši le prebudili. Avstrijci so zadnjič vodili s 17:18, potem so se izenačili na 19, nato jim je zmanjkalo moči in naši so z lahkoto poviševali razliko. Končni rezultat je bil 25:22 za naše, ki so igrali v naslednji postavi: Lanišek, Carič (1 gol), Tekavčič (6), Levec (2), Gorišek (5) Rijavec (1), Bremsak (2), Hafner, Sladič (2), Jordan, Jeglič (6), Žebavc. Gostje pa: Müller (4), Biebmann (1), Wischounig (2), Ladstatter (2), Klingspiegel (8), Gabesam, Kasfes (5), Ouschan.

ACO KRAMAR

Rokometni klub vabi

Kot vsako leto tudi letos Rokometni klub Kamnik prireja sedaj že tradicionalni novoletni rokometni turnir. Le-ta bo letos potekal v športni dvorani 28. 12. 1992, in sicer:

Nekaj za vas, otroci!

Knjižne novosti založbe Herlekin Zgodbe o dvojčkih

V novoletnem času so pri kamniški založbi Herlekin pripravili dve novi knjigi za otroke. Prva je povsem nova in nosi naslov Grega in Jakob, druga pa je pravzaprav ponatis že znane ekološke knjige za otroke Jurček in Packarija. Obe je napisala Mateja Reba, za ilustracije ter likovno in grafično ureditev obeh pa je poskrbel slikar in oblikovalec Dušan Sterle.

»Grega in Jakob sta brata. Več kot brata! Grega in Jakob sta namreč dvojčka. To pomeni, da je Grega tak kot Jakob in Jakob tak kot Grega. Skoraj! Če bi si ju namreč natančno ogledali, bi videli, da je Grega za mišji rep višji od Jakoba in da ima Jakob, kadar se zasmeji, luknjici v obeh licih, Grega pa le v enem!«

Tako se pričinja knjiga o Gregu in Jakobu, fantičih, ki še ne hodita v šolo, vendar tja hodi njuna mamica, ki je učiteljica, očka pa arhitekt. Fanta sta si podobna kot jajce jajcu, kar ponavadi zvito uporabljata v svojo korist. Njuna podobnost povzroča namreč težave dedkom, babicam in prijateljem. Zaradi tega pa, hahaha... včasih malce tudi nadsata, a nikoli hudo, vendar zabavno!

V knjigi Grega in Jakob se v veseli mozaik prepleta devetnajst zabavnih in humorja polnih zgodbic o nabritih dvojčkih. Knjiga bo za mlade bralce zanimiva tudi zaradi tega, ker bo v knjigi našli same sebe. Knjiga Grega in Jakob ponuja 144 strani svežega humorja za otroke z izbranim jezikom Mateje Reba in 19 ilustracijami Dušana Sterleta.

Zaradi velikega zanimanja so se pri založbi Herlekin odločili za ponatis knjige Jurček in Packarija, ki jo je ob pomoči strokovnih sodelavcev napisala Mateja Reba, ilustriral pa Dušan Sterle. Več kot 5.000 izvodov knjige Jurček in Packarija so kamniški založniki ob začetku novega šolskega leta brezplačno razdelili po vseh šolah Slovenije, tako da je vsak otroček od 1. do 4. razreda dobil svoj izvod tega prijaznega otroškega vodnika v ekološko obnašanje. Jurček namreč v deželi Packarija na nevsihljiv način pokaže nekaj osnovnih stvari, ki jih lahko z malo dobre volje postorimo za naše okolje.

»Vsebinska knjiga je taka, da njeno prebiranje lahko odločilno vpliva na otrokov odnos do okolja, v katerem živi, in na odgovornost do vseh oblik življenja.« je v recenziji knjige Jurček in Packarija napisala profesorica Cveta Žumer z Zavoda za šolstvo in šport Republike Slovenije.

P. H.

ob 10. uri za pionirske ekipe ob 13. uri za druge ekipe

Pravila:

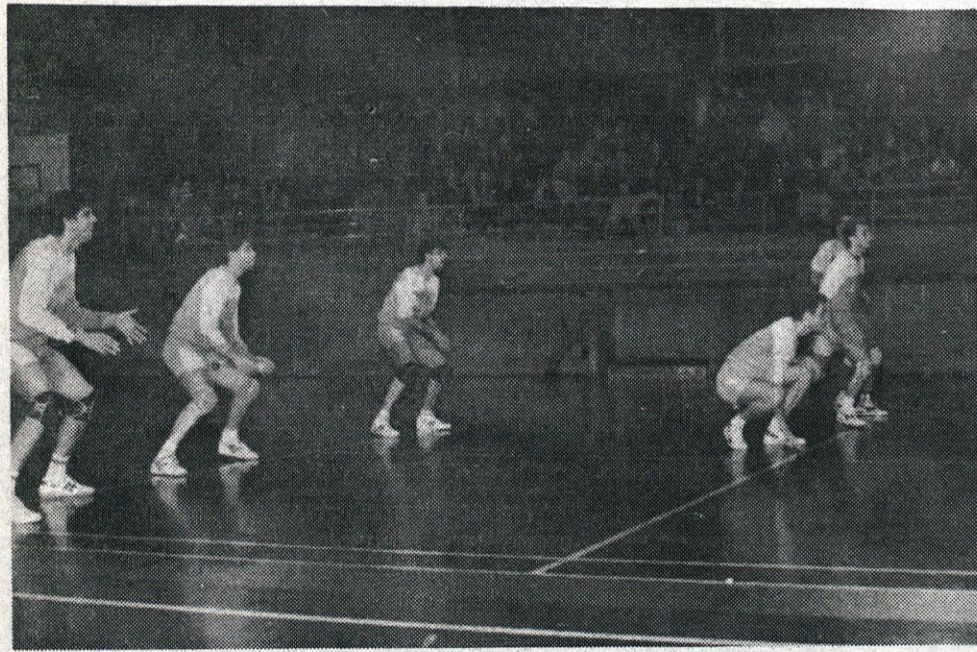
Na turnirju lahko nastopajo različne ekipe (moške, ženske, mešane), v katerih pa so lahko le prebivalci občine Kamnik.

V vsaki ekipi lahko igrajo največ trije za članske ekipe registrirani igralci. Turnir se bo odigral po pravilih RZS. Sistem tekmovanja kot tudi igralni čas sta odvisna od števila prijavljenih ekip. Prijavnine znašajo: 4500 SIT za moške in kombinirane ekipe in 2500 SIT za ženske in pionirske ekipe. Ekipa, ki so zainteresirane za nastop, se lahko prijavi na naslov: JOŽE JEGLIČ, Japljeva 3 – Kamnik, ali na Športno zvezo občine Kamnik – Olaf Grbec, Kajuhova pot 12 – tel. 831-564, najkasneje do 27. 12. 1992. Žrebanje (tu se mora prijavina tudi najkasneje poravnati) bo

v ponedeljek (dan turnirja), 28. 12. 1992, ob 10. uri v športni dvorani. Za nagrade in priznanja je poskrbljeno, in sicer dobi vsaka ekipa priznanje, prvovrstne ekipe bodo prejele pokale v trajno last, hkrati pa bo zmagovalna ekipa prejela pokal v trajno last... Naj... igralke in igralci pa bodo prejeli tudi praktične nagrade. Rokometni klub tudi letos pripravlja bogat srečolov, poskrbljeno pa bo tudi za jedajo in pijačo.

Na turnir ste vabljeni vsi, ki že vseskozi podpirate rokometni klub s svojimi obiski na njihovih tekmah, pa tudi drugi, ki bi to želeli. Novoletni turnir je prava priložnost, da se prepričate, kako priljubljen je ta šport v Kamniku, in vas tudi vabimo na prvenstvene tekme!

ACO KRAMAR

Planinski kotiček

Sprejem med alpiniste

Ob koncu sezone kopnih vzponov v gorah se običajno člani alpinističnega odseka zberejo na zaključnem zboru. Takrat malo pregledajo delo v preteklem letu, glavni namen je pa običajno ta, da »krstijo« novo počeeno alpiniste in se pri tem primerno zabavajo.

Tudi letos se nočejo izogniti tej lepi tradiciji. Kljub temu da v zadnjem času ni tako velikega zanimanja za klasični alpinizem, kot je bilo v preteklih letih, so bila zadnja leta le toliko »plodovita«, da imajo na kamniškem alpinističnem odseku dva kandidata, ki naj bi iz alpinističnih pripravnikov postala alpinista. To sta DAMJAN KOČAR in STANE ŠVIGELJ.

Po dolgoletni tradiciji, za katero ne pomnimo, da bi bila kdaj prekinjena, je bil ta sprejem v Kamniški Bistrici.

Marko Prezelj in Andrej Štremfelj sta v petek, 27. novembra, v Ljubljani prejela Bloudkovo nagrado, najvišje športno priznanje v Sloveniji, za lanski vzpon na Kanch v Himalaji in letošnji prvi vzpon na Menlangtse, prav tako v Himalaji. Priznanje jima je izročil Slavko Gaber, minister za šolstvo in šport Republike Slovenije. V. M.

v Planinskem domu ali pa v lovski koči pri Jurju. Letos pa bo ta tradicija po vsej verjetnosti prekinjena. Pri Jurju so menda zahtevali kar 1000 DEM za 24-urno uporabo

lovške koče, kar se je alpinističnemu odseku zdelo le malo preveč, in je ta lokacija odpadla. Dom v Kamniški Bistrici pa je, žal, zaprt. Tako se malo starejši prav z nostalgijo spominjamo prejšnje oskrbnice Slavke, ki je imela dom odprt vse leto. Že naslednji oskrbnik Žika si je privoščil mesec dni dopusta, tako da so alpinisti svoj krst postavili na drugo stran, vendar je bil kljub vsemu še vedno mnogo boljši oskrbnik kot pa sedanji, ki bo menda imel zaprt dom vse do pomladi. Zato so se na AO odločili, da bodo letos prvič naredili ta krst kar v koči na Kamniškem sedlu, in sicer 19. decembra, seveda, če bodo vremenske razmere to omogočale. B. P.

MOZAIK
AVTODELI
KAMNIK
Medvedova 30
☎ 817-010

Cenjenim kupcem sporočamo novo telefonsko številko

817-010

Hkrati obveščamo, da imamo na zalogi vse karoserijske in motorne dele za automobile znamke ZASTAVA, RENAULT 4, GOLF in »franchising« za automobile znamke NISSAN.

Vesele božične praznike in veliko sreče v letu 1993 vam želi

**VAŠA TRGOVINA »MOZAIK«
KAMNIK**

Ob petdesetletnici spopada na Kostavški planini

Dne 24. decembra 1942, v najhujšem letu boja proti okupatorju, je na imenovani planini divjal eden najhujših bojov Kamniškega ali 1. bataljona Kokrškega odreda, zato se je ostro zapisal v zgodovino. Potek tega spopada naja je bolj ali manj znan, zato bo ob tej priložnosti navedenih predvsem nekaj ugotovitev, ki ne smejo v pozabo.

Kamniški bataljon, ki mu je poveljeval Franc Per-Vido, je po številnih premikih in uspehih (v 1942. letu je bil ta bataljon v boju proti okupatorju najboljša, najuspešnejša partizanska enota na Gorenjskem) na Kostavsko planino prišel 18. decembra. Ta planina (zdaj zaraščena) leži na pobočjih 1.070 metrov visokega Slevca, kjer so kamniški partizani večkrat taborili. Bataljon je tedaj štel okoli 100 borcev, razvrščenih v tri čete. Z njim je bil tudi štab Kokrškega odreda, ki mu je poveljeval znameniti in priljubljeni junak Matija Blejč-Matevž Plamen. V naslednjih petih dneh se je v bataljonu zvrstilo več pomembnih dogodkov. Med njimi tudi prihod Moravškega bataljona Savinjskega odreda s poveljnikom Francem Poglajenom-Kranjcem in znamenitim Alojzom Kolmanom-Marokom. Ta bataljon je štel okoli 80 borcev in tako se je 20. decembra na Kostavški planini zbralo približno 180 borcev. Toliko partizanov na enem kraju dotlej še ni bilo zbranih, zato je razpoloženje vidno naraščalo. Zbrane je prevečal občutek nepremagljivosti in bojne pripravljenosti, dasiravno niso bili najboljše oboroženi.

Ob vsem tem jih je na poti s Pohorja med 22. in 23. decembrom obiskal tudi Franc Rozman-Stane, tedanji poveljnik znamenite 2. grupe odredov in kasnejši komandant slovenske partizanske vojske.

Ker pa so v bataljonu vedeli, da jih sovražnik predvsem prek domačih raztrgancev vseskozi zasleduje, so kljub moči poostri čuječnosti. Med tem so Nemci v Moravški dolini začeli mobilizirati, zato je tja odšla ena četa Moravškega bataljona. Tako je

23. decembra na Kostavški planini ostalo le 120 do 130 borcev. V taborišču, kjer je vseskozi prevladovala misel, da se bodo nemškim napadalcem postavili po robu, je zaradi izostanka nemškega napada budnost že začela popuščati. Zato – in zaradi potrebe seveda je ena četa Kamniškega bataljona odšla v dolino in istega dne blizu Šmartna ustavila in izpraznila nemški intendantski tovarnjak. Proti jutru 24. decembra je utrujena četa s tovari prilezla v taborišče in poglela k počitku.

Krajevni organizaciji ZB Duplica-Volčji Potok vabita na SPOMINSKO SVEČANOST V RUDNIKU V SOBOTO, 9. JANUARJA, OB 10. uri pri spomeniku padlim v Rudniku.

Zaradi verjetnosti napada je bilo zjutraj 24. decembra v bataljonskem taborišču zelo napeto. Le pol ure po vrnitvi čete s hrano je že počilo. Najprej pri zasedi v smeri proti Tuhinju. Po hitrem posvetu poveljstva je poveljnik Matevž odločil, da se ne bodo umaknili. «Pa naj bodo to druge Dražgoše! Obletnica Dražgoš! Nemce bomo nagnali!» Ob Matevžu je bilo še 11 soborcev, ki so se udeležili uspešnih bojov v Dražgošah, česar nikakor niso pozabili. Čeprav so bile okoliščine to drugačne, je odločitev padla na plodna tla, kljub temu, da so bili nekateri za umik. Nemci, da so le preveč natanko obveščeni o kraju taborišča in o moči partizanov v njem. Toda sklep o sprejetju boja je bil sprejet. Nanj so se pripravljali že prejšnje dni. Ne bodo se umaknili s Kostavške planine, če jih k temu ne bodo prisilili Nemci. Tako kot v Dražgošah. Borci so tudi zapuili komandantu Matevžu, ki jih je vodil že v številnih zmagovitih napadih. Zato so bile tudi zdaj oči vseh uprte vanj!

Nemci, ki jih je bilo petkrat več, so kmalu po prvih streljih pri zasedah silovito napadli. A partizani so napad uspešno odbili. Borci so med spopadom začeli zanosno prepevati, še večjo bojevitost pa so vzpodbujali poveljniki s komandantom Matevžem na čelu. Ti so se v pokončni hoji gibali po vročih položajih, pripravljenih v strmini. Spopadi so

divjali na oddaljenosti po nekaj deset metrov.

Prvi napad je bil kmalu odbit in brez žrtev.

A Nemci niso popustili in tako sta se zvrstila še dva napada. Tretji je bil najhujši. Policisti so branilce vse bolj pritiskali proti zoženemu vrhu. Nekaj borcev pa je bilo tudi že ranjenih; med njimi komandant Matevž, ki pa je poveljeval naprej. Nemški pritisk ni popustil, čeprav so partizani odbili tudi tretji napad.

Pokazalo pa se je, da se bo treba umakniti. Vendar so ustre-

zen trenutek že zamudili. Zato so se morali prebijati v razne smeri tedaj, ko so Nemci začeli s četrim napadom. Predolg bi bil njegov opis; povedati pa je vendarle treba, da se je največja skupina prebijala skozi policijski obroč pod vodstvom starešin. Med dramatičnimi spopadi je bilo več borcev ranjenih, še več pa jih je padlo. Med njimi komandant odreda in bataljona. Med padlimi je bila polovica (8) borcev Kamniškega in polovica (8) Moravškega bataljona, osem pa je bilo ranjenih. Nemci so izgubili le dva moža – vermana, šest pa so imeli ranjenih, dasiravno je bilo po tako zagriženih spopadih pričakovati več žrtev. Padli so naslednji partizani: odredni poveljnik Matija Blejč-Matevž, bataljonski komandant Franc Per-Vido, komandir 2. čete Valentin Pestotnik-Miha, politdelegat Peter Podbevšek-Dušan, vodnik in mitraljezec Janez Ogrin-Lojze, Nace Plevel-Matija, Franc Kotar-Riko in Marjeta Maselj-Marica.

Iz Moravškega bataljona pa so padli: A. Zupancič-Cvajcar, Maks Smolnikar-Jovo, Jože Trstenjak-Gašper, A. Brodar-Slavko, Viktor Bukovec-Čapačev, Rudi Naglič-Zan, Ivan Sever-Ivo in Herman Debelak-Ruso.

Vseh je bilo torej šestnajst, veliko in preveč.

IVO JAN
(Nadaljevanje prihodnjik)

France Ajdovec – devetdesetletnik

»Kdor živi zdravo, živi dolgo,« pravi ljudski pregovor.

France Ajdovec, Rezmanov ata iz Godiča 1, je 26. novembra letos praznoval svoj devetdeseti rojstni dan.

Obiskali smo ga na njegovem domu, v hiši, v kateri se je rodil kot potomec Jožeta Ajdovca, ki je dočakal sto let in devet mesecev. Ata, še dolgo boste živeli.

Bil je petek zvečer, po stari ljudski šegi neprimeren dan za obiske, zato upamo, da nam ni zameril. Ata mu pravim zato, ker sem se rodil v njegovi soseski in v njegovim sinom ter drugim vaškimi pobalini trgal hlače po bregu okrog njegove domačije in delal mlinčke v potoku pod hišo.

Sešel je na klopi ob kmečki peči, ki ga je že od nekdaj grela z zdravo toploto, v teh poznih letih pa mu njena toplota prav gotovo še bolj dobro de. Na mizi pred njim je stal vrč z vodo kot simbol zdravja. Kadil nikdar ni, zato pa je njegov oče do svoje večnosti kadil lesene pipe, ki jih je sam izdeloval.

»Ata, vse najboljše vam želimo za rojstni dan in še veliko zdravih let dočakajte,« smo mu zaželeli in povedali, da smo od Gorske reševalne službe iz Kamnika in mu prinašamo najlepše pozdrave in čestitke vseh gorskih reševalcev.

Čas in življenje sta neusmiljena, leta so spomine prekrižala, le ime France Ajdovec in njegova dejanja, ki jih je storil kot gorski reševalec, so zapisani.

Gorski reševalec je postal že leta 1922 in bil član prve

reševalne skupine v Stahovici, ki jo je vodil France Erjavšek. Kot drugi takratni reševalci je bil tudi on gozdni delavec pri gozdni korporaciji v Kamniški Bistrici. Kdo drug naj bi sicer takrat reševal kot prav gozdni delavci in kmetje pod gorami. Bili so najbližji goram, pa čvrsti in žilavi možje, vajeni vsega hudega. Izročili smo mu priznanje, ki ga je prejel ob sedemdesetletnici GRS Kamnik, ki je tudi po njegovi zaslugi prešla visoko državno odkolovanje. Bil je vesel našega obiska, mi pa srečanja z njim. France nikoli ni veliko govoril, za delo pa se je zmeraj »ahtal«, zato je še tako čvrst.

Nedavno je neki kamniški učenik izrekel življenjsko resnico: »Govoriti o delu še ni delo.«

Rezmanov ata je v življenju od vsega najbolj cenil delo, zato mu tudi pomoč ljudem ni bila tuja. Bil je gorski reševalec in gasilec, dokler so mu moči dovoljevale.

»Rad se pogovarja o reševanju v gorah,« pravi hčerka Angelca, ki skrbi za njegovo dobro počutje.

»V prejšnjih časih ni bilo veliko nesreč,« pravi France, smo pa pri reševanju zelo trpeli. Malo nas je bilo in opreme nismo imeli. V Kamniško

Bistrico smo hodili peš, pone srečence pa smo do Stahovice vozili z lojtniki in živinsko vprego. To delo je največkrat opravljal Frtunov oče iz Stahovice.«

Govoril je doživeto. Na njegovem obrazu sem opazil izraz ponosa in zadovoljstva. On in drugi, ki so tiste čase reševali v gorah, so bili srčni ljudje, ki so v svoji preprostosti doumeli, da je usoda ponesrečenih v Kamniških planinah v njihovih rokah, saj so živeli in delali v njihovem vznožju.

Dobro ve, da danes rešujemo tudi z helikopterjem. Hčerka Angelca pravi, da sliši vsak let helikopterja in ji pravi: »A sej že spet edn putouku.« Kar zbistri se, če ga kdo kaj vpraša o njegovem reševanju v gorah. Spominja se reševanja leta 1922 na Jamah pod Grintovcem, leta 1924 na Mokri in Košutni, leta 1927 v Kaptanskem plazu pod Brano, leta 1932 na severnem pobočju Grintovca, leta 1933 v Planjavi, leta 1936 v Malem hudem grabnu. Kalški gori in na Veliki planini. »Včasih je bilo veliko ponesrečenih pri trganju planik,« pove France in se spomni žalostnih dogodkov. France Ajdovec, Rezmanov ata, je edini, ki še živič je, gorski reševalec od ustanovitve skupine leta 1922, ko je z drugimi plemenitimi možmi začel reševalsko pot v Kamniških planinah. Njegov obraz je kljub letom še svež, mladosten. Naj zdrav in dobrega počutja še ostane med nami; vse lepo mu želimo med njegovimi najdražjimi.

GRS Kamnik
CENE GRILJC

Nadaljevanje z devete strani

Vsi ti naši božiči

cam pridružilo božično drevo, ki se je z nemškega etničnega območja postopno preko meščanskih domov udomačilo tudi na Slovenskem. Za ves ta čas do 2. svetovne vojne je značilno ne le

veliko bogastvo božičnih šeg, temveč tudi to, da so stare predkrščanske šege lahko preživele le z vsebino, ki je ustrezala krščanskemu pogledu na svet.

Čas po 2. svetovni vojni je s svojo ideološko naravnostjo usodno posegel tudi v ta, skoraj intimni svet, k temu pa je veliko pripomoglo hitro spreminjanje načina življenja; izginile so tiste božične šege, ki so se navezovala na življenje soseske, in tiste, v katerih je bilo čutiti skrb za vsakdanji kruh in preživetje ter odvisnost od nečesa, kar nas presega. Vedno manj ljudi je z blagoslovom hiše skušalo privabiti srečo v domove, ker so dobrote praznične mize že brez tega postale vsakdanjost. To so bila desetletja tihih božičev, dedka Mraza in noveletne jelke.

Proti koncu osemdesetih let se je obenem z gospodarsko krizo in naraščajočimi družbenimi nasprotji v javno življenje vrnil tudi božič. Oživilo je zanimanje za jaslice, trgovine so začeli krasiti z adventnimi venčki in nanje slovesno napisali Vesel Božič. Ob tej vrnitvi božiča pa se zdi, kot da se ponavlja neka stoletja stara zgodba. Zgodba starih in novih šeg, pripoved o tem, kako stare šege preživijo le tako, da zbledi njihova vsebina. Javnost je namreč božič sprejela kot folklorni in družinski, ne kot verski praznik, kot del izročila, ne kot pripoved o Jezusovem rojstvu v hlevčku z vso versko vsebino, ki jo to rojstvo prinaša.

V nečem pa zakonitost tradicije vendarle ne velja, v nečem božič presega svojo folklornost. Sporočilo »Slava Bogu na višavah!« nagovarja vernike, njegov odpev, »In na Zemlji mir ljudem!« pa se obrača na vse. Ne kot izraz šege ali navade in ne

kot pridiga. Kot odgovor na temeljno bivanjsko vprašanje današnjega časa, kot izraz potrebe po strpnosti in medsebojnem spoštovanju, kot globoka želja po miru v nas in med nami.

Zunaj ni več čuti snega in kazalec na uri je neslišno zdrsel čez polnoč. Ni še »sveta noč«, ni še slišati božičnih pesmi. Končati bi morala članek o božiču. Pisala naj bi o naših najstarejših in znamenitih jaslicah, cerkvenih in družinskih, o času, ki ga je iz roda v rod varovalo izročilo dedov... jaz pa razmišljam o samopostrežni trgovini na Duplici in o tistem možu, ki je danes tam kupil vakuumsko pakirane plastične jaslice. Razmišljam o nasmehu, ki je zasijal na njegovem obrazu, ko je dal jaslice v svojo nakupovalno košaro, razmišljam o njegovi božični noči, ki jo bo preživel v brezimnem stanovanju v enem izmed dupličkih blokov, kjer sosed ne pozna sosedu, o sreči, ki bo napolnila njegov dom, ko bo ob teh jaslicah oživel spomin na njegovo mladost, na toplo kmečko izbo, kjer je dišalo po kadilu in puhtelo od zakurjene peči. Pred seboj vidim tega moža in nočem razmišljati o tem, da imamo znamenite in nepomembne jaslice, skromne božiče in božiče, vredne našega spomina, velike in male ljudi.

Razmišljam o tem, kako si bomo zdaj, ob božiču, voščili praznike in komu vse jih ne bomo voščili. In o tem, kako bomo zdaj, ko so se izpolnila pričakovanja našega slovenskega adventa, spravljeni z lastnim izročilom in spirti med seboj stopili v leto 1993.

Toda mož v samopostrežni trgovini je kupil jaslice in božič se vsako leto znova vrača. Vrača se s sporočilom miru. In nekoč se bo morda vendarle z novim upanjem dotaknil tudi naših src, da bomo lahko stisnili roko tudi nekemu, ki je drugačen. Zaradi vseh božičev naših otrok...

MARJANCA KLOBČAR

Srečanje rejnic in rejnikov

Center za socialno delo Kamnik je v četrtek, 26. novembra, pripravil srečanje rejnic in rejnikov, ki nudijo oskrbo in vzgojo otrokom iz kamniške občine. Povabili so specialno pedagoginjo Terezijo Žerdin iz svetovalnega centra v Ljubljani. Ko se je najprej seznanila s težavami in problemi z rejenci, je zbranim govorila predvsem o pomoči otrokom pri učenju. Iz objektivnih razlogov se srečanja vsi niso mogli udeležiti. Prisotni so bili navdušeni nad tako obliko izobraževanja in svetovanja pri njihovem odgovornem delu. Izrazili so željo, da bi podobna srečanja večkrat organizirali: za kar pa se je Center za socialno delo Kamnik tudi obvezal.

VERA MEJAČ

Na sliki: ALEKSANDRA JERAS, socialna delavka za področje rejništva pri Centru za socialno delo Kamnik, je zbranim govorila o pomenu družbene skrbi za otroke iz neurejenih družin.

Na dan pred Miklavžem so prišli k nam pevke in pevci študentskega zbora Cantemus iz Kamnika pod vodstvom Janeza Klobčarja. S svojim kvalitetnim nastopom so nam pripravili lep večer in nas »ogreli« za Miklavžev prihod. Bile so lepe pesmi: slovenske, narodne, domače in umetne, z znanjem in usklajenimi glasovi so nas pod skrbnim vodstvom dirigenta očarali. Nekaj je bilo tujih pesmi, težjih skladb, v angleškem jeziku. Kakih dvanajst se jih je zvrstilo, pa so še podaljšali s tisto živahno V hribih se dela dan. Navdušeno smo jim ploskali.

Nato je prišel sv. Miklavž s spremstvom, angeli in parkeljneri darili za otroke osebja Doma ter celo za odrasle stanovalec. Miklavž nam je orisal osebo tega dobrotnika, ki je živel v 4. stolet-

ju v Mali Aziji in delil dobroto ter ljudi učil medsebojne ljubezni. Po legendi je obdaril tri revne sestre z zlatom, da so se mogle poročiti. V njegov spomin je ostal ta pristrčni praznik, ki razveseljuje otroke in jih uči, naj bi nosili ljubezen v svet; odrasle pa, da bi bili kot otroci prilagodljivi okolnostim, ker bo le tako življenje boljše in srečnejše. Poimensko je nato Miklavž, svetnikov namestnik, poklical otroke k sebi, jih nagovoril in jim izročil darila. S simboličnimi darili smo bili obdarovani tudi stanovanci, ki nas je ta ljubeznivi dogodek poživil, spomnil na otroška leta. Za prijazne in vzpodbudne besede o ljubezni in dobroti, znamenju tega praznika, hvaležni smo se za letos od njega poslovali.

MARJA LAVRIČ

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1993 vam želijo

Mesna industrija MESO KAMNIK, d. o.

Usnjarska 1

Frotir brisače in kopalni plašči za nežen
dotik vašega telesa, modne kravate in rute
za vašo samozavest, da vas bodo opazili,
ne da bi vedeli za to.

KAMNIČANKE IN KAMNIČANI, POZOR!

Če hočete lepa in poceni darila za BOŽIČKA in DEDKA
MRAZA, nas obiščite v naši trgovini

FAJFA

na Kidričevi 64 (za Korobačem)
NUDIMO VAM:

igrača, darila, časopise, revije, tobake izdelke, bižuterijo,
vse za jaslice in božično drevo.
Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 7. do 13. ure.

SLAMA & PATT TRGOVSKA HIŠA
»HIP« DUPLICA
tel. 812-332

DROGERIJA ANDREJA

vam nudi:

veliko izbiro igrač po ugodnih cenah. Za nakup igrač
nad 3000 SIT možnost plačila na 2 čeka
– pampers plenice vseh velikosti, za fantke in punčke,
– vrhunska kozmetika, frizerski materiali, čistila
Obiščite nas, cene so naš adut!!!
Prazniki se bližajo, pa ne veste, kje bi lahko najceneje
nakupili:
– najzlahtnejša vrhunska vina po najugodnejših cenah
– najboljše in raznovrstne sire
– različne mesne izdelke (Celjske Mesnine, Kras, Jurij,
Meso Kamnik...)
– čokolade in piškote vseh vrst za vaše najmlajše
Vse to in še marsikaj izbranega za vaš okus vam nudi

DELIKATESA PETRA

Delikatesa Petra in Drogerija Andreja sta odprti od 7. do
20. ure, ob sobotah od 7. do 19. ure, ob nedeljah od 8. do
11.30.

OBIŠČITE NAS, CENE SO NAŠ ADUT!

»LADY« MODNA
TRGOVINA

Kamnik, Kidričeva 58
tel. 831-955

MOŠKA, ŽENSKA IN OTROŠKA OBLAČILA

Izbirate lahko med bluzami, srajcami, hlačami, krili,
trenirkami, perilom...
Sedaj, v mrzlih zimskih dneh pa vam nudimo še
posebej pestro izbiro bund puhoval in športnih jaken za
vso družino. Vsi, ki radi smučate, pa si lahko izberete
modni smučarski kombinizon znamke »BRUGI«.
Možnost odloženega plačila – nakup na 2 do 3 čeke.

PRIČAKUJEMO VAŠ OBISK!

Knjigarna in papirnica
»PIKA«
Kamnik, Kidričeva 34,
tel. 832-586

Pisarniški material, šolske potrebščine, igrače in darila.
Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

kemijska Industrija
KAMNIK p.o.

140 let

TRGOVINA S TEHNIČNIM BLAGOM

ARMAL PROGRAM PO TOVARNIŠKIH CENAH
* pipa Armal omega

ELEKTRIČNO ROČNO ORODJE BLACK&DECKER
PO IZREDNO UGODNIH CENAH
* accu. izvijač

KOMPLETNA PONUDBA ZA MIZARJE

ŽELEZNINA
* žablji (1 kg)

SANITARNA OPREMA

STAVBNO IN POHIŠTVENO OKOVJE

Decemberski, novoletni popust

Pri večjih količinah

MURNOVA 1,
61234 MENGES,
TELEFON & FAX:
061 737 629

9660 SIT

4900 SIT

150 SIT

5% +
dodatni popust!

boutique

budoar

Tomšičeva 17, Kamnik
Tel. 832-932

(za Malograjskim dvorom ob trgovini »VERIGA«)

Obiščite ekskluzivni butik, kjer boste našli kvalitetne iz-
delke znanih proizvajalcev:

- unikatne modne pletenine
- ure SWATCH
- kozmetika MATIS – naravne sestavine
- moške in ženske nogavice (PIERRE CARDIN, ORO-BLUE, BURLINGTON, BERICSHIRE)
- parfume, toaletne vode, vodice za po britju (YVES SAINT LAURENT, ELLEN BETRIX, CHANEL, VAN CLEEF & ARPELS, GUCCI, CACHAREL, VANDERBILT, MCM)
- unikatne svilene izdelke
- modno bižuterijo
- usnjeno galanterijo

Odprto od 9. do 12. in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

SE PRIPOROČAMO!

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK

Nove podobe prostorov

**PIZZERIA
NAPOLI**

Ivan Kelam
Sadnikarjeva 5
Kamnik, tel. 832-744

Dostava pic in pijač
na dom
ter v službo

Za invalide je dostava
brezplačna

Delovni čas: od ponedeljka do
sobote od 9. do 22. ure, ob nedeljah
in praznikih od 13. do 22. ure.

VERIGA 11. PICA JE NAGRADNA!

Vaše naročilo bomo
z veseljem izpolnili!

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1993 vam želijo

GUMIZ

GUMENOTEHNIČNA TRGOVINA
Kamnik, Kidričeva 64
(pri Korobaču), tel. 812-611, int. 34

vam nudi:

- gume za pralne stroje od 770 SIT
 - badevist za kopalnice - 646/m²
 - škornje od 1.200 SIT, podloženi od 1.572 SIT
 - avtomobilске preproge
 - gumice za avtomobilске brisalce do 400 SIT/par
 - snežne verige
 - zimske in letne avtoplašče od 2.500 do 5.400 SIT/kos
 - antifriz po 323 SIT/l, čistilo za steklo po 237 SIT/l
 - modno blago FLAVISTA po 961 SIT/m
- Pokličite, pridite in se sami prepričajte o izboru blaga in ugodnih cenah!
Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

GRADBINEC KRAJ

**PE Kamnik,
Bakovnik 5/a**

**Sadje zelenjava
»PRI ZELENEM LISTU«**
Kamnik, Kidričeva 24,
tel. 817-097

AZIZI REFIK

Kvalitetno sadje in zelenjava po ugodnih cenah!

ZLATI NAKIT

Vaša zlatnina bo z našo pomočjo vedno lepa in uporabna. Izvajamo klasično, moderno in unikatno oblikovanje.

Izberite svojega med našimi dragulji in naravnimi kamni!

Odprto od 9. do 13. in od 16. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.

**MARJAN
BURNIK**

Kamnik, Kidričeva 6

FRIZER
Marjana Juh
Tunjska 1, Kamnik
Tel. 831-232

**Modno striženje in oblikovanje
frizur s kvalitetnimi materiali.**

Delovni čas: od 8. do 12. in od 15. do 19. ure,
ob sredah od 13. do 19. ure,
ob sobotah od 7. do 12. ure
Odprto tudi v soboto, 26. decembra, za **ELITNI PLES**
- po predhodnem naročilu (od 8. do 19. ure, po potrebi še dlje).

Vesel božič in zdravo novo leto vam želi

VAŠA MARJANA

Frizerski salon

BRANKA BRINOVEC

Kamnik, Kidričeva 24

**TRGOVINA
Z BARVAMI, LAKI,
LEPILI, ČISTILI
IN PRIBOROM**

na Steletovi 25 v Kamniku
tel. 812-511

**ODPRTA JE NOVA
TRGOVINA »VERIGA«**

v Tomšičevi ulici 17, v Kamniku
Tel. 831-888 (v bližini tržnice)

Barve, laki, posoda, porcelan, steklo, plastika,
gospodinjstki strojčki, bela tehnika, vodovodni material,
čistila, čopiči...
Strokovno svetovanje iz plesarske in soboslikarske
stroke. Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do
12. ure.

**HOMAR, d. o. o., Trgovina
VERIGA se priporoča!**

**Nova trgovina
in servis Pneumatic center Sitar**

V ponedeljek, 7. decembra, je firma SITAR PNEUMATIC CENTER odprla novo trgovino in servis na lokaciji novega trgovsko poslovnega centra na Perovem - ob kamniški obvoznici.

Lastnika Janez in Barbara Sitar sta s sinovima odprla dobro založeno trgovino z avtomobilskimi plašči domačih in tujih proizvajalcev in avtomobilsko dodatno opremo.

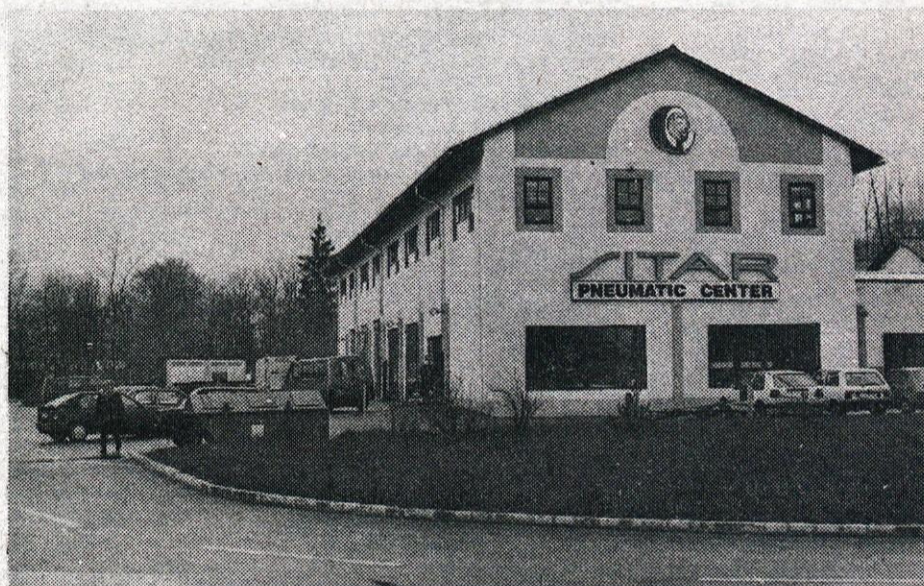
Prodajnih površin je 110, kvadratnih metrov. Sodobno urejenemu servisu je namenjenih 144 m². Zgoraj so skladišni prostori, kjer bo tudi konsignacijsko skladišče za plašče MICHELIN, z ameriško firmo GOOD YEAR pa že tečejo pogovori za ekskluzivno prodajo na področju Slovenije. Vsa računovodska in pisarniška dela bodo opravljali v urejenih poslovnih pro-

storih, ki zavzemajo 144 m² površine.

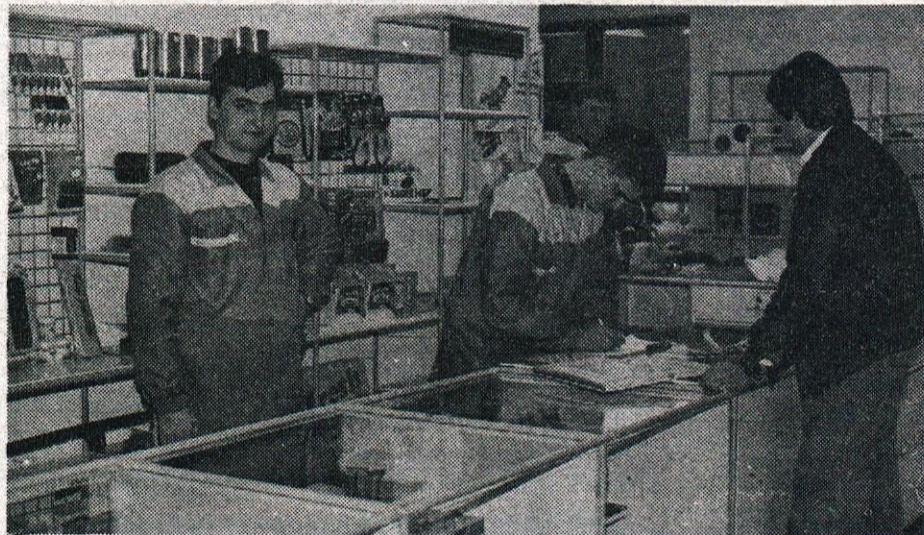
Skupna izmera poslovnih prostorov zavzema okrog 1.000 m², 400 m² pa je še v izdelavi in bo namenjenih servisu za tovrstne avtomobile in avtomobilsko mehaniko.

V firmi SITAR PNEUMATIC CENTER je zaposlenih 10 delavcev, načrtujejo pa še dodatno razširitev.

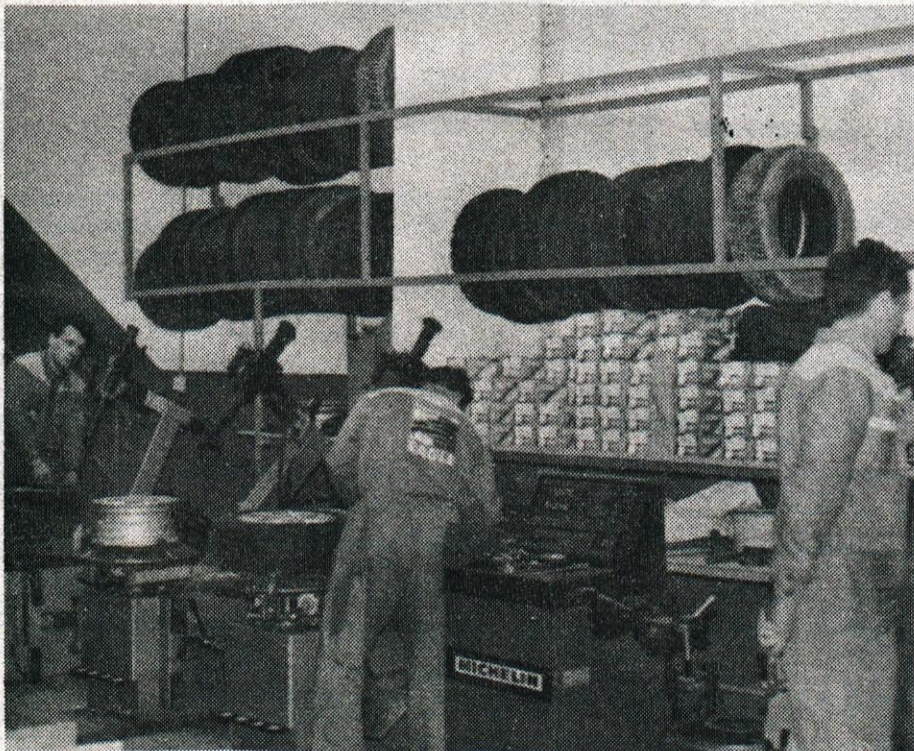
VERA MEJAČ

Za obiskovalce novega PNEUMATIC CENTRA SITAR. So tudi parkirni prostori.

V prostorni, lepo urejeni trgovini svetujejo prijazni prodajalci.

Sodobno, tehnično opremljen servis nudi kvalitetne storitve.

MATIČNO POROČILO ZA MESEC NOVEMBER

SMRTI:

– Jožef MAVER, upokojenec iz Ljubljane, Vzajemna ul. 13, star 58 let

– Ljudmila SUŠNIK, os. upokojenka iz Kamnika, Steletova 21, stara 76 let

– Peter JAGODIC, os. upokojenec iz Podboršta pri Komendi 6, star 66 let

– Ana VRTAČIČ, os. upokojenka iz Kamnika, Podlimbarskega pot 2, stara 83 let

– Peter ROMŠAK, os. upokojenec s Podjelš 5, star 62 let

– Klara BERTONCELJ, druž. upokojenka iz Komende, Zajčeva 13, stara 83 let

– Janez KUKOVIČ, gradbeni inženir iz Kamnika, Črniška ul. 5, star 52 let

– Erik KRIŽNAR, tiskarski strojnik iz Ljubljane, Štrukljeva ul. 3, star 48 let

– Slavko MILAVEC, inv. upokojenec s Križa 74/B, star 56 let

– Marija ŠTRAJHAR, os. upokojenka z Vrhpolj pri Kamniku št. 65, stara 77 let

– Janez KUCHAR, delavec s Krivčevega 24, star 47 let

– Barbara SLAPAR, km. upokojenka iz Sidola št. 7, stara 68 let

– Ana KROŠELJ, upokojenka iz Mekinj, Cankarjeva 4, stara 84 let

– Damir SEJFIČ, učenec 2. razreda os. šole, star 8 let

– Goran ZLATKOVIČ, delavec iz Kamnika, Matije Blejca 6, star 19 let

– Jože PIPAN, upokojenec iz Kamnika, Prešernova 3, star 58 let

– Janez Ivan DOLINŠEK, upokojenec z Laz v Tuhinju 20/B, star 63 let, umrl v Velbertu, Nemčija.

POROKE:

Marko DACAR, strojni tehnik z Lasenega in Fanka PAVLIČ, delavka iz Buča

Tomislav TRAVEN, delavec pri stroju s Tunjske Mlake, in

Helenca SUŠNIK, komercialni tehnik z Gozda.

MALI OGLASI

Varstvo za enoletno punčko iščem. Tel. 817-641.

Zazidljivo parcelo v bližini Kamnika kupim. Tel. 817-540.

Vikend (obnovljeno kmečko hišo iz 18. stoletja) na Gozdu prodam. Tel. 273-332.

BIDE – ena od osnovnih zahtev človeka po higieni, a le redko upoštevana v stanovanjskih blokih. Kljub navidezni stiski s prostorom vam nudim rešitev v vaše zadovoljstvo. Tel. 814-660 od 9. do 12. ure.

Prodajam pralni stroj Körting in nov šivalni stroj Mirna, v omari. Tel. 817-840.

Sodelavca za področje zavarovalništva iščem. Tel. 811-322.

Popravilo šivalnih strojev. Rudi Galin, Župančičeva 3, Kamnik. Tel. 812-826.

Inštruiram risanje za sprejemne izpite na srednjih šolah. Tel. 815-636.

ELEKTRO SERVIS

Marjan Plemeniti
Vrhpolje 73

Tel. 831-058

POPRAVILO

pralnih strojev, (generalno popravilo pralnih strojev), boilerjev, gospodinjskih aparatov, napeljava in popravilo elektro inštalacij.

OBRTNIKI!

Za vodenje vaših poslovnih knjig in izračun plačilnih list se priporoča knjigovodski servis

Koviplast *ms* AOP

Trzin, Jemčeva 15, tel. 722-948, tel./fax 814-106

SERVIS HLADILNIH IN KLIMA NAPRAV

– popravilo hladilnikov, zamrzovalnih skrinj in zamrzovalnih omar
– menjava izolacije v skrinjah in omarah
– montaža in servis večjih hladilnih sistemov
– servis klima naprav
– popravilo aparatov za hlajenje mleka
Za vsa opravljena dela dajemo 3-mesečno garancijo!

TEL. 815-570 ali 831-435

Možnost plačila na več čekov.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1993 VAM ŽELI

BAR IDEJA

KAMNIK, KIDRIČEVA 35

Vabimo vas na odlične palačinke!

Dobrodošli!

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK VABIMO VAS...

PETEK, 18. decembra, ob 20. uri
Dvorana kina DOM, Kamnik
PRAZNIČNI KONCERT
Mestne godbe Kamnik
Dirigent: Franc Lipičnik

SOBOTA, 19. decembra, ob 19. uri
Dvorana Veronika, Kamnik
SKUPNI KONCERT
ŽePZ Solidarnost in MoPZ KD Janez Čebulj Komenda
Zborovodji: Olga Stele, Baldomir Kremžar

TOREK, 22. decembra, ob 17. uri
Matična knjižnica, Kamnik
IGRAJMO SE, SPOZNAVAJMO SVET...
Mentorici Ivanka in Ksenija bosta vse prisotne otroke popeljali v svet ZIME

SREDA, 23. decembra, ob 18. uri
Razstavišče Veronika, Kamnik
Predstavitve knjige Dušana Lipovca in odprtje skupinske razstave
LIKOVNA PRIČEVANJA
Razstava bo odprta do 6. januarja 1993.

SOBOTA, 26. decembra, ob 20. uri
Športna hala, Kamnik
XXII. NOVOLETNI KONCERT in ELITNI PLES
Izvajata Simfonični orkester Domžale – Kamnik s solisti
Dirigent: Tomaž Habe

NEDELJA, 27. decembra, ob 19. uri
Frančiškanska cerkev, Kamnik
BOŽIČNI KONCERT
Prvega slovenskega pevskega društva LIRA, Kamnik
Zborovodja: Samo Vremšak

TOREK, 5. januarja 1993, ob 17. uri
Matična knjižnica, Kamnik
IGRAJMO SE, SPOZNAVAJMO...
V goste smo povabili WALFDORFSKE LUTKE

ČETRTEK, 7. januarja 1993, ob 19. uri
Frančiškanska cerkev, Kamnik
RADUJ, ČLOVEK MOJ
Božični koncert Domžalskega komornega zbora in Komorna zasedba Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik s solisti
Dirigenta: Karel Leskovec
Tomaž Habe

PETEK, 8. januarja 1993, ob 18. uri
Dvorana Veronika, Kamnik
DOM ZA KULTURO, – DA ALI NE? V KAMNIKU
Predstavitve načrtov v sliki in besedi

18. decembra 1992 – 3. januarja 1993
Frančiškanski samostan – prostor pred Knjižnico (pritličje)
BOŽIČNE ZNAMKE IZ ZBIRKE TONETA PALČIČA

NAKUPOVALNA KARTICA ADUT

Ali ste že zasledili v trgovini kupca z nakupovalno kartico ADUT?

Če je še nimate, nas pokličite ali pošljite priloženi obrazec. Vse vam bomo razložili ter vam omogočili uporabo

NAKUPOVALNE KARTICE ADUT

Telefon:

Naslov:

Ime in priimek:

Želim prejeti obrazec za pridobitev kartice ADUT

Razvojni zavod
Domžale,
Ljubljanska 76

Telefon 713-781 in 713-783

TRGOVINA »GAŠPER«

Kamnik, Steletova 25
(pod Trgovino Cedam)

Prodajalna kruha in drobnega peciva pekarnice Brglez z Vranskega. Prodajamo tudi mleko in mlečne izdelke kranjskih mlekarn. Odprto od 6.30 do 18. ure, ob sobotah od 6.30 do 13. ure.

ŠIVILJSTVO
Martina Kadivec
(Ocepek)
Križ 13, Komenda
tel. 841-108

Po ugodnih cenah šivam po meri: krila, hlače, oblačila za otroke in popravila.

cedam

CEDAM DOMŽALE MARKET KAMNIK

V Cedamu smo pripravili

NAGRADNO ŽREBANJE

za kupce v Cedamovih poslovalnicah.

Z vsakim nakupom v vrednosti nad 1.500 SIT do konca decembra 1992 postanete udeleženec Cedamovega nagradnega žrebanja z bogatimi nagradami:

1. polletni družinski nakup
 2. motorno kolo
 3. videorekorder
- In še veliko drugih nagrad.

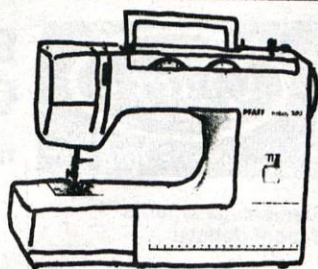
Med pestro ponudbo delikates, mesa, pijač, galanterije po ugodnih cenah vam predstavljamo le nekatere:

– RUM DOMAČI, 40%	1 l	317,03 SIT
– VINO BUTELJKA LAŠKI RIZLING (LJUTOMER)	0,7 l	188,17 SIT
– VINO ŠIPON (LJUTOMER)	1 l	169,07 SIT
– VINO ORO	1 l	75,14 SIT
– KEKSI DOMAČIČA S ČOK. PRELIVOM	350 g	189,50 SIT
– NAPOLITANKE ČOKOLADNE	500 g	206,77 SIT
– ŠIRUP BIO OAZA	0,5 l	85,42 SIT
– ŠUM ANANAS – ORANGE	1,5 l	76,61 SIT
– TEKOČE MILO	500 g	189,14 SIT
– ZOBNA PASTA FRESH&FREE	1 kos	119,94 SIT
– PRALNI PRAŠEK LIND	3 kg	484,43 SIT

Pričakujemo vas tudi v drugih naših poslovalnicah: Market Domžale, Diskont Domžale, Market Kamnik, »Dika« Radomlje, in »M« market Moravče.

CEDAM VAM ŽELI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 1993.

Damast

Trgovska hiša »HIP« DUPLICA

Ljubljanska 21/a, tel. 812-332

Prej na križišču Kranjske in Ljubljanske ceste, sedaj v Hipu. Bogata izbira metrskega blaga, pribora za šivanje, nad 500 vrst gumbov, posteljnina – vse večinoma iz uvoza.

Posebna ponudba: šivalni stroj PFAFF na 3 obroke,

PFAFF

elastične čipke za perilo, šivanje po naročilu, plisiranje, oblačenje gumbov itd.
S tem oglasom nudimo 5% popust! Za zimske materiale nudimo 5% božični popust!

Novoletna ponudba: šivalni stroj PFAFF (model 380) 47.982 SIT – na 3 obroke.

JANEZ VREČEK
Zgornji Brnik 143
tel. (064) 422-778

Izdelujem in popravljam peči za centralno ogrevanje na trda in tekoča goriva.

Izdelujem cisterne za olje.

Na zalogi kombinirani bojlerji.

REPUBLIKA SLOVENIJA SKUPŠČINA OBČINE KAMNIK IZVRŠNI SVET

razpisuje

zbiranje pisnih ponudb za
najem poslovnega prostora za
opravljanje turistične
dejavnosti – **TURISTIČNI
BIRO, p.o., Kamnik.**

Zaželena lokacija v ožjem središču starega mestnega jedra.

V pošte pridejo ponudbe s sledečimi minimalnimi pogoji:

- površina nad 20 m²
- pripadajoči toaletni prostor.

Zaželeno:

- telefonski priključek
- izložbeno okno
- parkirni prostor.

Cenjene ponudbe sprejemamo do vključno 28. 12. 1992 na naslov: Občina Kamnik, Titov trg 1, z oznako za TURISTIČNI BIRO.

Za vse dodatne informacije, prosimo, pokličite po tel. 831-284 go. Marto Janežič.

Za vse prejete ponudbe se vam že vnaprej lepo zahvaljujemo.

Iščemo prijetno dekle za delo v kava baru.

Tel. 814-186.

»POLOS« – TRGOVINA S PREMOGOM in AVTOPREVOZNIŠTVO

Jernej Jerman, Zapoge 40, Vodice, tel. 823-585, 824-096

vam po konkurenčnih cenah dostavi na dom domači in uvoženi premog, suha bukova drva in žamanje.

Po dogovoru plačilo tudi na obroke.

PEČEMO DROBNO PECIVO, POTICE IN TORTE – PO NAROČILU, ZA VSE PRILOŽNOSTI.

Brezplačna dostava.

Kristina Frantar
Zalog 93, Cerklje
tel. (064) 421-704

ZAHVALA

V 57. letu starosti nas je po težki
bolezni zapustil

JANEZ PIRŠ

Brancetov iz Zgornjega Tuhinja

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, darove za maše in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se govornikom g. Jožetu Hribarju in g. Modicu za izrečene besede slovesa, g. župniku za opravljen pogrebni obred in cerkvenemu pevskemu zboru za zapete žalostinke. Posebna zahvala pa velja njegovim sodelavcem iz Komunalnega podjetja Kamnik.

Žalujoci vsi njegovi

November 1992

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas.
(M. Kacič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše
drage mame, stare mame,
prababice in tete

ANČKE KROŠELJ

roj. KRIŽAJ, s Cankarjeve 4

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje, mami podarili cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi osebu kamniškega Doma upokojencev, ki je več kot leto dni skrbelo zanjo in jo negovalo. Najlepša hvala tudi g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za ganljivo zapete žalostinke in g. Modicu za besede slovesa. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: sin Tone z ženo Vero, vnuki Peter, Alenka in Matjaž z družinami ter drugo sorodstvo
Kamnik, Ljubljana, Brežice, december 1992

ZAHVALA

Prekmalu nas je
zapustil naš

Marjan KOCJAN

Iskreno se zahvaljujemo vsem
za izrečeno sožalje, darovano cvetje in
spremstvo na njegovi zadnji poti ter vsem,
ki ga boste ohranili v lepem spominu...

Vsi njegovi
november 1992

En sam trud in trpljenje
je bilo tvoje življenje.
V grobu zdaj spiš,
a med nami si vedno,
in z nami živiš.

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je
nenadoma zapustila naša draga
mama, sestra, teta, babica in
prababica

JULKA KLADNIK

Žagarska mama z Žage 9

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, prijateljem, sorodnikom in znancem za pomoč, izraženo sožalje v naši globoki žalosti, za številne vence in rože, ki jih je imela mama Julka tako rada. Hvala vsem, ki ste se od nje poslovili na njenem domu in jo pospremili do njenega poslednjega doma, pevcem za lepo zapete žalostinke in gospodu patru Miroslavu za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci vsi njeni

Žaga, Črna, Kamnik, Gornja Radgona, Radomlje,
november 1992

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je
zapustila naša draga žena,
mama, babica in prababica

KATARINA VRHOVNIK

z Žal 12 pri Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz Kika, Komunalnega podjetja in Svita za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi patru za pogrebni obred, pevcem iz Šmarce za lepo zapete pesmi, g. Modicu iz Društva upokojencev Kamnik za besede v slovo in gospodu Krtu za zaigrano Tišino.

Žalujoci: mož Maks, sinovi Jože, Dušan, Milan in Marjan, hčerke Vera, Vida in Olga z družinami ter drugo sorodstvo.

Žale, Maribor, Šmarca, Trzin, Ljubljana, Jesenice,
november 1992

Kako držim naj dušo, da se ne
dotakne tvoje? In kako čez tebe
povzdignem naj med druge jo stvari?
In vendar vse, kar se dotakne rok,
naju tesno poveže kakor lok,
ki iz dveh strun prikljuje en odmev.
Napeta na godalo sva oba.
Kateri daljni godec nanj igra?
(R. M. Rilke)

Ob boleči izgubi dragega očeta

PETRA JAGODICA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na pot
večnosti!

Vsi njegovi

Podboršt pri Komendi, Šenčur, Nožice, 11. decembra 1992

Čas ni dal, da bi nam
roko vsaj podal.
Je Alah te vzel,
še preden si vzcvetel.

ZAHVALA

Ob boleči in tragični izgubi našega
predragega sina, brata, vnuka in
nečaka

DAMIRJA SEJFIĆA

učenca 2.b OŠ T. Brejca, Kamnik

se najiskrenejše zahvaljujemo znancem, sosedom, Damirjevi učiteljici in sošolcem, prijateljem in sorodnikom za nesebično pomoč v težkih trenutkih, izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in spremstvo do njegovega mnogo preranega zadnjega doma. Posebej se zahvaljujemo gospodu Cirilu Merčunu za tople in priske besede ob slovesu, dr. Ludviku Travniku in njegovi družini ter družini Crljenić za vsestransko, nam prepotrebno pomoč in razumevanje, vsem dobrim ljudem raznih služb, ki ste nas povsod prijazno sprejeli in nas razumeli.

Neutolažljivi: mami Senada, oči Refik, brat Denis, stari starši: Hasnija, Meka, Rešo in Fehim, strici: Ferit, Rafet, Džemal, Džeko, Kemal in Šefet ter družine Vesković, Adrović, Alibasić in Kijamet

Kamnik, november 1992

Meni veselstvo,
sebi vzet sem boren jaz,
še nedavno ljubljenec bogov;
pretehtan sem bil, dobil dar Pandorin,
dobrin nevarnih pa še več darov;
prisiljen sem bil k ustni Daromili
– ločili so me in me pogubili.
(Goethe)

ZAHVALA

Kruta usoda nam je mnogo
prezgodaj iz naše sredine iztrgala
dragega sina in brata

GORANA ZLATKOVIĆA

Matije Blejca 6

Najiskrenejše se zahvaljujemo sosedom, še posebej Ljubi, Miru in Mojci, sodelavcem iz Jate, Janezu Krtu za zaigrano Tišino, sorodnikom, prijateljem in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, mu podarili cvetje in ga pospremili k večnemu počitku. Zahvaljujemo se tudi Korelnu iz Komunalnega podjetja Kamnik in g. župniku za opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: mama Ančka, oče Joco, brat Ljubo, sestra Gordana in drugo sorodstvo

November 1992

PLESNI KLUB – KAVARNA DISKOTEKA LIFE TEN TEN CENTER DOMŽALE, tel. 712-067

V zabavnem programu nastopa v soboto, 19. decembra, **ALEKSANDER MEŽEK**. Vse dni vam poleg izredne izbire stare glasbe (plesni klub) in najmodernejše glasbe (diskoteka) nudimo prijetna božična in novoletna presenečenja.

SILVESTROVANJE Z ANSAMBLIOM POP DESIGN!

Prvega januarja pa vas vabimo ob 20. uri na ponovoletni žur z ansambliom **AGROPOP!**
Priporočamo pravočasne rezervacije!

Sonja Širca-Prepadnik,
Kidričeva 28, Kamnik,
tel. 832-866

**Tudi za vas smo
na Kidričevi 28 odprli kava
bar Paradise**

Pričakujemo vas vsak teden od ponedeljka do sobote od 8. do 22. ure, ob nedeljah zaprto.
V četrtek, 24. decembra, bo lokal odprt od 8. do 2. ure naslednjega dne.

Vsem cenjenim gostom želimo lepe praznike in srečno novo leto!

razvojni zavod domžale, p.o.
61230 domžale, ljubljanska 76

Z VAMI IN ZA VAS ZMOREMO VSE

**vsem občanom želimo
vesel Božič in
uspešno Novo leto 1993**

TRGOVINA IN DISKONT KRIŽ

Križ 3/d
Tel. 841-297

Do 31. decembra dobi vsak kupec ob nakupu nad 1.600 SIT kupon za nagradno žrebanje. Prva nagrada barvni televizor in še več drugih nagrad.

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 16. ure, ob nedeljah od 8. do 12. ure.

Sprejemamo tudi naročila za darilne pakete!

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE O NAŠI UGODNI PONUDBI!

Vesel BOŽIČ in srečno NOVO LETO vam želimo!

kočna

KOČNA, d. d.

Želi vsem zvestim kupcem prijeten BOŽIČ in srečno NOVO leto 1993.

Izredno ugodni praznični nakupi:

- akcijska prodaja, kjer lahko kupujete do 30% ceneje
- v vseh prehrabnih trgovinah; v tekstilnih in tehničnih trgovinah pa vam nudimo še druge ugodnosti.

Obiščite naše stojnice na kamniškem novoletnem sejmu na Titovem trgu! Vse naše prodajalne, razen tehničnih, bodo odprte vsako soboto v decembru do 18. ure; na praznični dan, 26. decembra, pa do 13. ure.

V soboto, 2. januarja, bosta od 7. do 11. ure odprti naši prodajalni: MARKET KRANJSKA in METKA v Maistrovi ulici.

Zavarovalnica Triglav d. d.
območna enota Ljubljana

predstavništvo Kamnik
61240 Kamnik, Maistrova 18
tel./fax: 061 831 261

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d. d., OBMOČNA ENOTA LJUBLJANA, POSLOVNA ENOTA DOMŽALE-KAMNIK s PREDSTAVNIŠTVOM KAMNIK,

želi vsem zavarovancem, poslovnim partnerjem in drugim občanom

vesele BOŽIČNE PRAZNIKE

ter
srečno, zdravo in uspešno NOVO LETO 1993.

Hkrati bi se radi zahvalili vsem, ki ste nam zaupali.

Vljudno se priporočamo za sodelovanje tudi v prihodnje!

Trgovina s tekstilom »GALA«

Kamnik, Medvedova 14

Po ugodnih cenah oblačila za vso družino:

- hlače, krila, bluže, srajce, puloverji, trenirke, bunde, spodnje perilo, pižame, spalne srajce, nogavice...
- igrače
- novoletne lučke (po zelo ugodni ceni)

Ugodni plačilni pogoji!

Odprto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

V trgovski hiši

»HIP« Duplica

dobi kupec ob plačilu za vsakih 1.000 SIT kupon za žrebanje, ki bo konec decembra. Prva nagrada je enotedensko družinsko letovanje v slovenskem smučarskem središču.

Vsem kupcem se zahvaljujemo za zaupanje in jim želimo veselo božične praznike in srečno novo leto 1993!

BUTIK GIANNI

Titov trg 20, Kamnik

Usnjena galanterija
Modni dodatki

Odprto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.
Prijetne božične in novoletne praznike ter srečno 1993 vam želimo.

Trgovina KIM Kamnik,

Trg talcev 8

vabi cenjene stranke na ugoden nakup:

- ponovno na zalogi moške, ženske in otroške hlače trenirk od 850 do 1.490 SIT
- moške bunde po 6.900 SIT
- ženske bunde od 6.900 SIT
- otroške bunde od 3.500 SIT
- otroški kombinezoni za smučanje od 3.600 SIT
- NOV DISNEYEV program dekliških tunik
- otroške žametne hlače od 2 do 14 let, šest barv, od 1.800 SIT
- podložene otroške kavbojke od 1.950 SIT (lahko tudi za odrasle)
- flanelaste moške srajce po 950 SIT
- pletene moške jope

POZOR!

Bogato smo založeni z **NOVOLETNIM PROGRAMOM** za ženske – priznanega proizvajalca **BUNNY**.

Ugodnost prodaje na tri črke.
Ne pozabite, v letu 1993 prejmejo redni kupci kartico zaupanja, s katero bodo imeli pri vsakem nakupu 5% popust!
Obiščite nas, ne boste razočarani!

SREČNO 1993

Najenostavnejši nakup – plačilna kartica LB

Plačilna kartica je sodobno nadomestilo za gotovino. Z njo lahko plačujete v trgovinah, hotelih in na drugih krajih, označenih z nalepkami kartice.

Plačevanje je enostavno. Dovolj je, da prodajalcu predložite svojo kartico in s podpisom overite račun. Vse drugo bosta za vas opravila prodajalec in banka.

Stroške nakupov plačate le enkrat mesečno in še to stori za vas banka s trajnikom z vašega tekočega računa.

Sami boste izbrali ustrezen datum plačila, in sicer 8., 18. ali 28. v mesecu.

Zahtevajte v banki obrazec s pristopno izjavo.

In če nimate tekočega računa pri nas? Oglasite se v eni izmed naših enot in dogovorili se bomo.

Ljubljanska banka, d. d., Podružnica Kamnik, Vam želi vesel božič in srečno novo leto!

KAMNIŠKI OBČAN – Ustanovitelj Skupščina občine Kamnik, izdajatelj Prelest, d.o.o. Ljubljana, Dunajska 7, direktor Tone Štrus. Predsednica časopisnega sveta Breda Podbrežnik-Vukmir. Uredniški odbor Dušan Lipovec, Vera Mejač, Bojan Pollak, Matic Romšak, Stane Simšič, Ivana Skamen in Franc Svetelj. Glavni in odgovorni urednik Matic Romšak. Strokovna sodelavka Vera Mejač. Lektorica Tina Romšak. Tehnični urednik Vlado Šlamberger.

Na podlagi zakona o prometu davku (Ur. list RS, št. 4/92) in mnenja ministrstva za informiranje (št. 23/88-92 z dne 18. 2. 1992) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarifne številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.100 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1 (občina), tel. 831-311. Žiro račun: Prelest, d.o.o., 50102-601-3114.

Rokopisov in in fotografij ne vračamo. Tisk DP DELO – Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Dunajska 5.